

I 2013 udnævnte Oxford-ordbøgerne ordet "Selfie" til årets ord. Selfie er et forholdsvis nyt ord – det blev første gang brugt i 2002. Siden har millioner taget selfies med deres mobilkameraer.

Men den første selfie lavede Gud. Han sagde: Lad os skabe mennesker i vort billede, så de ligner os! Og Adam blev skabt og siden Eva – og med dem millioner, ja, milliarder af mennesker.

Tænk, hvis alle huskede på det, ikke bare når de kigger i spejlet eller tager en selfie. Nej, tænk, hvis man huskede det, når man mødte sin næste. Den, som man

kan lide, holder af og nyder at være sammen med, men også den, som man ikke lige har det sådan med.

Ja, hvis vore øjne kunne åbnes på en sådan måde, at de ser Gud i næsten, da ville Danmark, ja, hele verden nok se anderledes ud.

Indtil da, har vi vist brug for det ord, som blev valgt til året ord i 2013 i Danmark: "undskyld", og det er godt at vide, at han, som lavede den første selfie, kan tilgive ...

Niels Rasmussen

Gode billeder;

» Jeg synes faktisk, at jeg selv har fået nogle gode billeder på Guds omsorg og storhed. Så jeg håber også, at de andre voksne har fået noget åndeligt med herfra

Maja Haahr Andersen
side 3

Udfordring;

» Skal vi være så stressede og have så travlt og tjene så mange penge, eller er det ikke ved at være tid til at gennemtænke det hele og finde ind til roen og hvilen og fællesskabet med Gud og mennesker?

Jeff Sørensen
side 11

Et godt redskab;

» Bogen *Multi-værktøj for bibelbrugere* er en bog for dig, der har brug for et redskab til at gøre noget aktivt ved tilgangen til og udbyttet af din bibellæsning

Fie Westh Jensen
side 12

Krigsflygtninge på LME

Elever inviterer syrere fra nyt asylcenter til aktivitetsdag

AF KAJA LAUTERBACH

Fokus kristendom-linjen på Løgumkloster Efterskole har arbejdet med diakoni og ville gerne omsætte det til praksis. Derfor inviterede de børn med forældre fra byens nye flygtningecenter til en aktivitetseftermiddag på efterskolen den 8 oktober.

14 tog mod invitationen, men da de kom ud på skolen og så det første af arrangementet, meldte nogle tilbage til deres venner, og pludselig var der 50.

Både børn og voksne hyggede sig, legede i hallen, spillede fodbold og spiste pandekager med is.

"Besøget blev en stor succes for alle. Efterskolens elever fik en oplevelse af, hvordan man kan gøre noget godt for nogle, som trænger til det," siger lærer Lars Birkmose.



FOTO: LARS BIRKMOSE

LMH-forstander: Hjælp med at bede

LMH-elev har fået afslag på asyl og bliver tilbageholdt af myndighederne



En af eleverne på LMH har fået afslag på asyl i Danmark og risikerer at blive sendt retur til Afghanistan. Forstander Henrik Nymann Eriksen appellerer til *Tro & Missions* læsere om at bede for ham.

AF BIRGER REUSS SCHMIDT

Eleverne på LMH's Højskole (LMH) i Hillerød fik sig noget af et chok, da de i torsdags vendte hjem fra en uges udlandstur til Tyrkiet.

Bedemøde ved bagagebåndet

I lufthavnen i Kastrup modtog de nemlig nyheden om, at en af deres elevkammerater havde fået afslag på sin asylansøgning og ydermere blev tilbageholdt i fængslet i Ellebæk, som ligger ved asylcentret i Sandholmløjren i Nordsjælland.

Det berørte naturligvis eleverne dybt og førte til et spontant bedemøde ved bagagebåndet i lufthavnen, hvor eleverne stod og ventede på deres kufferter, inden de skiltes for at holde en kort efterårsferie.

Dåbsopplæringskursus i Apostelkirken

Den tilbageholdte elevs navn er redaktionen bekendt, men vi har valgt ikke at offentliggøre det for ikke at komplicere hans situation i forhold til familie og myndigheder.

Han kommer fra Afghanistan, har muslimsk bag-

grund, men er kommet til tro på Jesus i Danmark.

Fra august blev han elev på LMH, og desuden følger han også et halvårigt dåbsopplæringskursus i i Apostelkirken i København.

Bed om, at sagen må blive revurderet

Det har været planlagt, at han skulle døbes sidst i november, men lige nu sidder han i fængslet og venter på at blive sat på et fly til Afghanistan. Og det er baggrunden for, at højskoleforstander Henrik Nymann Eriksen nu appellerer til *Tro & Missions* læsere om at

bede for ham.

"Vær med til at bede om, at hans sag må blive revurderet af de danske myndigheder. Tilsyneladende har de ikke tillagt det særlig betydning, at han er blevet kristen under sit ophold i Danmark," opfordrer højskoleforstanderen.

Det vil være meget problematisk for ham som kristen at vende hjem til sin muslimske baggrund.

"Man kan jo ikke vide, hvad han vil blive udsat for, men det er ikke utænkeligt, at det vil kunne koste ham livet," vurderer Henrik Nymann Eriksen.



Christian F. Nissen; Jesus lignelse om brudepigerne statistisk set: Der er kun 50 procent chance for, at jeg når målet

Menighedskonsulent ansat



Birger Reuss Schmidt tiltræder stillingen som menighedskonsulent i begyndelsen af det nye år. Det præcise tidspunkt afhænger af løsningen på spørgsmålet om, hvem der skal afløse ham som redaktør for *Tro og Mission* og leder af LM's kommunikationsteam.

Stillingen er en del af den satsning, som LM's generalforsamling sidste år satte gang i med udtalelsen: "Fornyelse fokus på mission". Målsætningen er tredelt: forkynde, formidle en god menighedsudvikling for kredse og frimenigheder i LM og – ikke mindst – fremelske mere mission i Danmark.

Birger Reuss Schmidt er 56 år, gift med Astrid og bor i Hillerød. Han er medlem af Hillerød Frimenighed, hvor han også er en del af ledelsen. Tidligere har han blandt andet været sekretariats- og pressechef for Kristendemokraternes folketingsgruppe og jobcenterchef i Allerød Kommune.

do

Rettelse: Hænder og hoveder

Hænder blev til hoveder i artiklen i sidste nummer af *Tro & Mission* om de sønderjyske efterlønnere og pensionister, der vedligeholder lejrstedet Solbakken. Og derfor blev tallene dobbelt så store, som de skulle have været: Der var 24 hoveder (med 48 hænder) på arbejdsdagen i oktober, og bruttotruppen bag arbejdsfællesskabet er på 35 hoveder (med 70 hænder).

Red.

Arken blev 40 år og fik sin kahyt

AF OLE SOLGAARD

Der var stor fest på Kontaktcenter Arken i Esbjerg fredag den 10. oktober.

Anledningen var stedets 40 års jubilæum samt åbningen af en ny tilbygning, Kahytten, der vil blive benyttet som kreativt værksted.

Omkring 200 mennesker – såvel brugere som frivillige og venner – deltog i den festlige markering under veloplagt ledelse af Arkens to fastansatte medarbejdere, Bent Larsen og Mie Sundgaard.

Bent Larsen ved indvielsen af Kahytten.



FOTO: OLE SOLGAARD

essens;

De(n) bekymrede

AF CHRISTIAN F. NISSEN
MEDLEM AF LANDSSSTYRELSEN
FAMILIEN@FELDBECH.DK



På det seneste har jeg flere gange hørt Luthersk Mission omtalt som "de bekymrede". Oftest har samtalen drejet sig om, at vores omverden kun hører til os, når vi har brug for at udtrykke bekymring over et forhold i kirken eller i samfundet.

Samtalen konkluderer typisk, at vi skal blive bedre til også at give udtryk for, hvad vi positivt står for, og hvem vi tror på. Og det er der ingen tvivl om, at vi kan blive

bedre til.

Nu er der nødvendigvis ikke noget galt i at være bekymret, hvis der er noget at være bekymret over. Det kan jo føre til, at man gør noget ved det, der bekymrer. Og særligt kan det være positivt, hvis der er tale om ægte omsorg og bekymring for andres ve og vel.

Af natur er jeg ikke særlig bekymret. Jeg springer ud i livet og opdager først senere, at jeg måske burde have tænkt mig mere om, førend jeg løb en risiko eller påtog mig endnu en udfordring. Så der er ingen tvivl om, at mine omgivelser mener, at jeg burde bekymre mig mere – særligt om andre.

På det seneste er der imidlertid en bekymring, der har fyldt hos mig.

Ved en uvidenskabelig

opgørelse er det gået op for mig, at antallet af bekendende kristne i Danmark er halveret i løbet af mit voksenalv. Inden for de sidste 25 år er meldingen fra både folkekirken, missionsforeningerne og frikirkerne, at antallet af bekendende kristne er reduceret til cirka det halve. Kun indvandrer miljøerne melder om fremgang.

Og selv den mest kreative statistikker kan ikke forklare denne udvikling alene ved, at ældre kristne dør, og nye udebliver. Der er sket et markant frafald.

Det har fået mig til at læse Jesu lignelse om brudepigerne med nye øjne. Her taler Jesus også om en halvering. Hvis jeg læser lignelsen statistisk, er der kun 50 procent sandsynlighed for,

at jeg når målet, når først jeg er begyndt på vejen. Det bekymrer mig!

Der er ingen tvivl om, at det er en vigtig og sund bekymring. Men som alle andre bekymringer kan den kvæle livskraften, hvis ikke den adresseres rigtigt. Og her er den gamle sætning om troen kommet mig til hjælp: "Jeg så på troen, og troen svandt. Jeg så på Jesus, og troen vandt!" Hvis jeg skal nå målet, må jeg alene stole på Jesus.

Jeg kan ikke engang selv se på Jesus. Jeg må bede som Jonas Pettersen gør: "Sæt mig, så jeg ser dig, Jesus, døende for mig, for at jeg retfærdig, salig, kan tilhøre dig." Her starter vækkelsen hos mig – og her starter vækkelsen i Danmark!



I umi genbrug

Luthersk Missions genbrugsbutikker modtager gerne alt, som er for godt til at kassere, men egnet til genbrug.

Du finder os her:

AGERSKOV: Tværgade 2, tlf. 29 72 99 84

AABENRAA: Ll. Kolstrup 40, tlf. 74 75 00 80

GI LLELEJE: Østergade 2, tlf. 32 62 00 56

HI LLERØD: Helsingørsgade 19b, tlf. 33 12 00 56

NEXØ: Sdr. Hammer 55, tlf. 56 49 32 11

SKJERN: Svinget 10, tlf. 40 83 68 40/30 23 00 27

VI DEBÆK: Nygade 19, tlf. 42 18 42 18

I umi genbrug. dk



tro & mission

Udgiver
Luthersk Mission
Industrivænget 40, 3400 Hillerød
T 48 20 76 60, E dlm@dlm.dk
W www.dlm.dk
Ekspedition: Man-fre 10-15
(onsdag dog 11.15-15)

Gaver til missionsarbejdet sendes til konto 2230 - 0726496390

Tryk Skive Folkeblad
Oplag 3.600. ISSN 1601-975X

Redaktion
T 48 20 76 80
E tm@dlm.dk
Birger Reuss Schmidt, ansv. red.
direkte tlf. 48 20 76 83
Kaja Lauterbach, journalist/red.sekr.
Ditte Olsen, webredaktør
Ole Solgaard, journalist

Bibeltitater er fra den autoriserede oversættelse, © Det Danske Bibelselskab 1992

Artikler i Tro & Mission kan også anvendes på LM's hjemmesider

Pris
Danmark: 390 kr. pr. år.
Unge under 30 år: 190 kr.
Udlandet (herunder Færøerne og Grønland): 490 kr. pr. år.
Alle beløb + 30 kr. i gebyr, hvis man ikke er tilmeldt betalingservice.

Abonnement
Luthersk Mission
T 48 20 76 60, E dlm@dlm.dk
PBSnr.: 01793985, Deb.grp.: 00002
Abonnementet løber, til det bliver opsagt. Ved adresseændring bedes oplyst både gammel og ny adresse.

Annoncer
Grundpris
Kr. 9,25 pr. spaltecentimeter
Småannoncer kun for private. 125 kroner for de første 25 ord (inkl. overskrift). Derefter 6,50 kroner pr. ord – max. 50 ord.

Deadline
Stof til næste nummer skal være redaktionen i hænde senest tirsdag den 28. oktober 2014.

Fritidsjournalister
Bornholm

Helmer Olsen
T 23 44 59 73
E helmer.olsen@hotmail.com
København
Kim Jørgensen
T 33 21 23 95
E kimskj@mail.dk
Christina Holmegaard Pedersen
T 59 27 40 02,
E cnillima@hotmail.com
Lolland-Falster
Jan Nielsen
T 54 85 44 96
E lrn_jan@mail.dk

Sønderjylland-Fyn
Ulla Jacobsen
T 61 67 21 49
E ullajacobsen@live.dk
Vestjylland
Gunnar Riis Jensen
T 97 12 74 62,
E gunnar@riis.mail.dk
Karin Mørk Nielsen
T 75 24 30 40,
E tiko@dlgtele.dk
Østjylland
Gitte Haahr-Andersen
T 86 17 73 03
E gitte.haahr@gmail.com



Deltagere på Sildestrup-lejren; Undervisningen er hyggelig og spændende, og vi hører og lærer noget om Gud

En levende bibel på børnelejr

Når Kristine, Sofie, Mattias og Katrine hører ordet "Bibelen", tænker de på Gud, Jesus og Helligånden og spændende historier



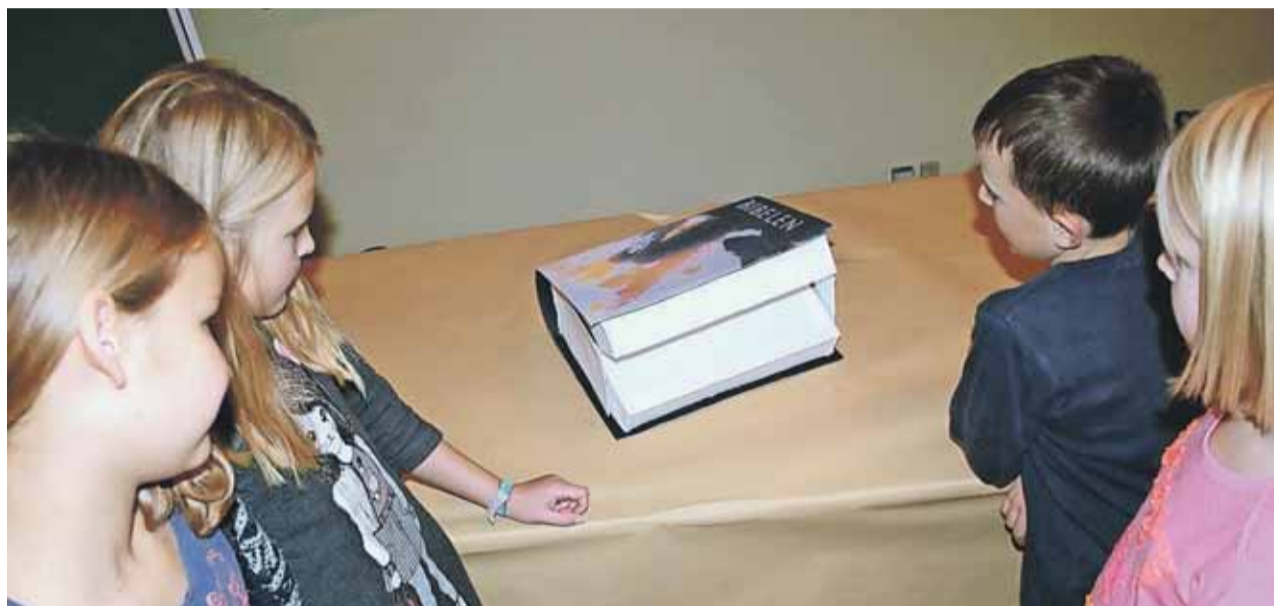
AF NIELS RASMUSSEN

Bladene ændrer farve, bliver gyldne, og nogle af dem falder af træerne. Det er efterår. Har man skolealderen er efterår lig med efterårsferie.

På Lolland Falster er efterårsferie også lig med Børnelejr på Sildestruplejren, sådan har det været de sidste 26 år, og også tidligere på andre lejrsteder.

I år var der samlet 24 børn fra Lolland, Falster og Møn. Det var en dejlig flok. Normalt kommer der tre til fem børn i den aldersgruppe ved møderne, der afholdes de fire steder LM har mødeaktivitet på Lolland Falster ...

Mange gode spørgsmål
Nogle af børnene på lejren



Kristine, Sofie, Mattias og Katrine snakker med "den levende bibel", som er en hånddukke.

kom via LM's børneklubberne, andre kom, fordi de kender nogle, som ved, at der er lejr. Nogle kom via folkekirken, og andre kom, fordi deres mor eller far har været på Sildestruplejren en gang.

På lejren foregik mange aktiviteter. Der blev leget med modellervoks, spillet fodbold, lavet kastanjedyr, hygget på værelserne, spillet spil. Der var mørkeløb og blåaften med mere.

Der blev også brugt megen tid på at fortælle/høre bibelhistorie med børnene igennem andagt, sang eller samlinger med bibelfortællinger.
I år var der "en levende

bibel" med, som børnene kunne snakke med og stille spørgsmål til, og der kom mange gode spørgsmål.
For eksempel "Hvorfor er jeg født?", "Hvordan kan Gud og Jesus være den samme?"

"Hvorfor skulle Jesus dø?", og der var vist mindst 15 spørgsmål mere.

Vilde med at synge
Hvorfor mon der var så stor glæde ved samlingerne med sang og bibelfortællinger? Vi spurgte Kristine, Sofie, Mattias og Katrine, hvad de tænker på, når de hører ordet "Bibelen", og hvad de synes om undervisningen på lejren:

"Når vi hører ordet 'Bibelen', tænker vi på Gud, Jesus og Helligånden og historier, spændende historier, og at Jesus gør gode ting. Og så tænker vi på korset, at Jesus døde, men stod op igen og lever. Han gav sit liv for os alle i hele verden, fordi han gerne vil være sammen med os," svarede de.

"Undervisningen er hyggelig og spændende, og vi hører og lærer noget om Gud, og senere skal vi lave film om det – og så er vi helt vilde med at synge ..."

FOTO: NIELS RASMUSSEN

Første børnefremstød var en succes

262 børn i Maradalen i Tanzania var til weekend med bibeltimer og mange aktiviteter

AF KAJA LAUTERBACH

Dukketeater var det første programpunkt ved et helt særligt børnefremstød i kirken i Riyamasanga i Nordtanzania lørdag den 27. september – og det vakte vild jubel blandt de 168 fremmødte børn.

Det var indledningen til et todages børnefremstød i Maradalen. Missionær Maja Haahr Andersen introducere lørdagens tema: "Venner" ved hjælp af to store dukker.

Søndag var der festgudstjeneste for børn, hvor børnene læste tekster og spillede skuespil. Her kom 262 børn og 144 voksne.

Praktik for bibelskoleelever
Inge-Marie Roager underviser i faget "Hvordan under-

Kirken i Riyamasanga var propfuld ved festgudstjenesten søndag den 28. september.

viser" på bibelskolen i Kiabakari, og her vil de gerne have mere praktik i undervisningen.

Derfor greb hun sin mand, Simon Roagers, ide om et børnefremstød og fik sine elever med til at planlægge og afholde børnefremstødet.

"Det var en mulighed for, at de kunne lære og øve sig i 'nye former' for børnearbejde," siger hun og rømser op: planlægge et større projekt, undervise i bibelhistorier, en



masse aktiviteter og lege, samarbejde ...

Ved børnefremstødet blev der – ud over bibelundervisning – også kastet med støvler, hoppet i elastik, løbet sækkeløb, blæst sæbebobler og meget mere.

Inge-Marie Roager for-

tæller, at børnefremstødet samtidig også var en god måde til at bringe evangeliet ud til flere børn og til at gøre kirken synlig.

Imponeret over børnenes evne til at lytte
I Tanzania er børnearbejde

i kirken kun søndagsskolearbejde.

Missionær Maja Haahr Andersen kom til Kiabakari først i august måned, og hun havde hjemmefra tænkt på, at det kunne være spændende at lave noget børnearbejde ud over det.

Hun fortæller, at det var en fantastisk oplevelse, og hun er imponeret over, hvor gode børnene er til at sidde stille og lytte.

"Jeg synes faktisk også, jeg selv har fået nogle gode billeder på Guds omsorg og storhed, så jeg håber også, at de andre voksne har fået noget åndeligt med herfra," siger hun.

Både Maja Haahr Andersen og Inge-Marie Roager glæder sig over bibelskoleelevernes tilgang til opgaverne. De oplevede, at de var positive, havde en god samarbejdsånd og iver over for børnene.

En af eleverne sagde bag-

efter: "Det var utroligt, at der kom så mange børn, men at der også kom så mange voksne udefra om søndagen, var en stor overraskelse."

FOTO: INGE-MARIE ROAGER



Martin Jepsen; Det er utænkeligt, at vi ikke skal have fastansatte forkyndere i LM. Det er jo hjerteblood for os



FOTO: PER JERUP

Det sammenlagte Soma Biblia vil også fortsat sætse på bogture og lokale bogsælgere, der rejser rundt.

Dansk og norsk litteraturmission går sammen

Nu hedder al norsk og dansk litteraturmissionsarbejde i Tanzania Soma Biblia. Sammenlægningen af det norske Scripture Mission og det danske Soma Biblia blev vedtaget i januar i år, og den 7. oktober var der stiftende generalforsamling for det sammenlagte Soma Biblia.

Ved samme lejlighed blev der valgt en bestyrelse, hvor medlem af LM's Landsstyrelse Christian F. Nissen er formand.

Ønsket er, at sammenlægningen af de to litteraturmissionsprojekter skal føre til mere tilgængelige og centrale butikker og lagre for både salgspartnere og kunder.

Butikkerne skal flytte ind midt i byerne. I Arusha er det allerede sket, og der er planer om, at det skal ske i Dar es Salaam næste år. Butik og lager i Iringa skal flytte til Mbeya, der er langt mere central i Midt-Tanzania.

Man vil også fortsat sætse på bogture og lokale bogsælgere, der rejser rundt.

Norske Arve Myra er ansat som midlertidig direktør, og fra marts 2015 begynder LM-missionær Peter Olofson som publication manager.

Christian F. Nissen glæder sig til igen at få fokus på udgivelser, uddannelse af lokale forfattere og uddannelse af bibelskolere i at bruge Soma Biblias bøger i deres undervisning.

kl

Landsprædikanter får løn fra afdelingsfond

LM's to største afdelinger garanterer for lønudgiften, men alle kan bidrage

AF BIRGER REUSS SCHMIDT

Da der ved LM's landsgeneralforsamling i 2012 var lagt op til at spare de landsdækkende forkyndere væk fra LM's budget, trådte de syv regionale afdelinger på bremsen og lovede at overtage ordningen.

"Det er utænkeligt, at vi ikke skal have fastansatte forkyndere i LM. Det er jo hjerteblood for os," siger afdelingsformand Martin Jepsen fra Sønderjylland-Fyn.

Her efter to år har den nye struktur så fundet sin form. Dan Hessellund og Peter Olsen, der begge er halvtidsansat som forkyndere på landsplan, er overtaget af LM's to største afdelinger: Vestjylland og Sønderjylland-Fyn. Den tredje halvtidsforkynder på landsplan, Søren Pedersen, fortsætter dog som ansat af LM på landsplan indtil sin pension.

Det betyder også, at lønninger og rejseudgifter for de to prædikanter er fjernet fra landskassen og lagt ud til de to afdelinger, som har

LM's tre ansatte prædikanter (fra venstre): Søren Pedersen, Dan Hessellund og Peter Olsen.

givet håndslag på, at de vil være garanter for denne udgift. Samtidig har de stiftet en fond til formålet. Den er både enkeltpersoner samt kredse, frimenigheder og andre afdelinger velkomne til at støtte. Kontonummeret er 7780-1952662, og man kan læse mere om prædikantfonden under menu-punktet "FIT-fonden" på www.lm-vestjylland.dk.

Alle kan bestille

Ordningen betyder på ingen måde, at Dan Hessellund og Peter Olsen fremover kun skal holde møder i de to jyske afdelinger. LM-kredse og frimenigheder over hele landet kan frit bestille Dan Hessellund og Peter Olsen til lejre og møderækker uden at skulle betale andet



FOTO: KAJA LAUTERBACH

end rejseudgifterne. Men de har altså mulighed for at give et frivilligt bidrag til prædikantfonden.

Thomas Beck, der er formand for Vestjyllands afdeling, tænker ikke længere på ordningen som en nødløsning.

"Den er kommet for at blive, og vi ser positivt på det. Det er nok også os herude

i udkantsdanmark, der har mest brug for dem," siger han.

De to afdelingsformænd er enige om, at det har stor værdi, hvis Guds folk ikke kun samles en gang om ugen, men indimellem også har mulighed for at høre Guds ord i sammenhæng over flere dage.

Læs side 11.

Læser Bibelen højt for hinanden

Får øje på nye ting ved at læse Bibelen i sammenhæng



AF KAJA LAUTERBACH

"Det er en stor glæde for os at læse afsnit i Bibelen – især de historiske afsnit – i sammenhæng. Vi ser nye ting og får øje på den røde tråd, der peger på Jesus i de afsnit."

Det siger Åse Jensen fra Rødovre. Sammen med Gunhild og Børge Teglggaard Christensen har hun siden august mødtes en gang om måneden, hvor de har læst højt af Bibelen for hinanden.

"Vi vil læse Bibelen i sammenhæng, så den ikke kun bliver brudstykker. Det giver noget på en anden måde end ved at gå i dybden."

Ide fra Folkemøde

Åse Jensen og ægteparret Teglggaard Christensen, der alle er over 60 år, havde i mange år været med i en bibelkreds ud fra de to små LM-kredse i Rødovre og Hvidovre. På grund af fraflytning var de nu kun tre personer tilbage, og de gik nu og overvejede, hvordan de skulle køre den videre.

I juni var Åse Jensen til Folkemøde på Bornholm. Her var hun med til et arrangement, hvor LM's og Bibelsel-

skabets generalsekretærer talte om at læse Bibelen sammen – og hun tænkte: Det er da det, vi skal!

Da hun kom hjem, talte hun med de andre, og de var enige om at gå i gang.

Mindre kendte steder

"Vi var enige om at starte et sted, hvor vi ikke kommer så meget selv og ikke hører så meget om," siger Åse Jensen.

Derfor begyndte de med "de 12 små profeter", som de har læst de første to af. De læser fra *Bibelen på hverdagsdansk* med den autoriserede udgave af Bibelen ved siden af.

"Vi har ikke aftaler om et

bestemt stykke, vi skal læse hver aften, men læser så meget, vi magter. Vi læser i sammenhæng, men standser, hvis der er noget, vi undrer os over, og snakker det igennem."

Foran hver bog i *Bibelen på hverdagsdansk* er der en kort oversigt, der giver et rids over bogens indhold i grove træk. Den er de meget glade for i læsekredsen.

De tre personer i læsekredsen har været glade for de tre første samlinger, men vil evaluere processen, når de er færdige med "de 12 små profeter".

"Så taler vi om, hvad det har givet os, og om vi skal forsætte," siger Åse Jensen.

JUST
EAT 
#mission14

[14.-16. november 2014]

Se mere og tilmeld dig på mission14.dk





Marie Ammitzbøll; Alle var enige om, at Guds ord er det samme for alle kirkesamfund, og at det nu handler om at få det ud til folket

Gud taler nu daasanach-sproget

Efter 32 års oversættelsesarbejde har halvnomader nu Ny Testamente på deres eget sprog

AF KAJA LAUTERBACH

"Endelig – langt om længe! Det var noget, jeg gerne ville være med til at fejre sammen med daasanach-folket." Den 20. september udkom Ny Testamente på daasanach-sproget, og det blev fejret med en stor fest under nogle kæmpestore træer ved et udtørret flodleje i det nordvestlige Kenya.

Og det var den anledning, der havde kaldt Marie Ammitzbøll tilbage til Omo Rate i Sydetiopen i september. Hun har været missionær i Etiopien i 37 år – 15 af dem blandt daasanach-folket i Sydvest-Etiopen – men vendte tilbage til Danmark for to år siden.

Festen var afslutningen på 32 års oversættelsesarbejde. Så lang tid har det nemlig taget af få oversat Ny Testamente til daasanach-sproget.

Marie Ammitzbøll var glad for at være tilbage og traf mange kendte mennesker.

"Dog var det et skår i glæden, at arbejdet ligger noget brak. Af forskellige grunde er antallet af evangelister halveret, og de tilbageværende var nok også noget mismodige," siger hun.

Læseoplæring

Daasanach-folket er halvnomader og bor i et område, der går ind i både Etiopien og Kenya. De fleste – 50.000 – bor i Etiopien, og 4.500

Som afslutning på festen læste en kvinde og en mand op fra det nyudgivne Ny Testamente på daasanach.

bor i Kenya. De fleste er analfabeter, og meget få fra daasanach-folket er kristne – 100 på Etiopien-siden, anslår Marie Ammitzbøll. Oversættelsen er foretaget af den kenyanske organisation Bible Translation and Literacy, der er en del af den verdensomspændende bibeloversætter-organisation Wycliffe.

Selve oversættelsen foregik i Kenya. Det skyldes, at der var kommunistisk styre i Etiopien, da det begyndte, og derfor vanskeligt at få arbejdstilladelse.

LM's missionærer i Etiopien har ikke været involveret i oversættelsen, men lidt i læseoplæring.

"Det er ikke noget, vi har haft særligt held med – blandt andet fordi vi havde minimalt materiale at undervise ud fra, men nu er der udviklet gode materialer i Kenya," siger Marie Ammitzbøll.

Da oversættelsesarbejdet var sket i Kenya, blev

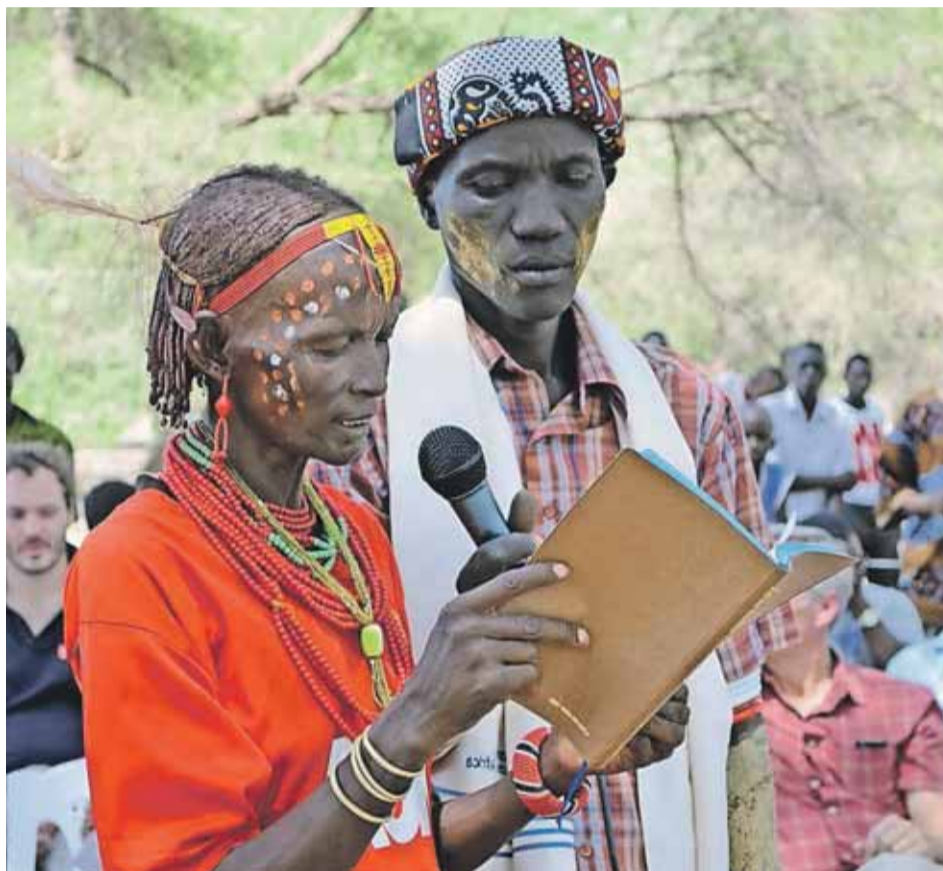


FOTO: ELISA RIIS

udgivelsesfesten også holdt der. 5-600 gæster var mødt op: 25 fra Etiopien og mange fra kirker og organisationer i Kenya og USA. Derfor begyndte festen med præsentationer, hilsener og gaveoverrækkelser.

Festprocession

Marie Ammitzbøll fortæller, at højdepunktet var, da Ny Testamentene på daasanach blev båret ind på festpladsen. I alt er der trykt 3.000 eksemplarer.

Halvtreds kvinder kom

gående og syngende med kasser på hovedet. De var klædt i traditionelt festtøj af skind og med smykker og traditionel hårpynt. Forrest i processionen gik et æsel.

Det var specielt, for daasanach-folket er det eneste folk i Etiopien, der bærer ting på hovedet.

Så blev der åbnet for den første kasse, og det første eksemplar af NT på daasanach vist til folk under vild jubel. Bønner blev bedt om, at denne bog må blive til stor velsignelse for daasa-

nach-folket.

Det er en bog i A5-størrelse. Den har brunt omslag med guldskrift, der siger: "De gode nyheder om Jesus Kristus - Den Nye Pagt" på daasanach.

Før bespisning af alle fremmødte, læste en kvinde og en mand tekster op fra det nye Ny Testamente.

Rimelig pris

Gæsterne fra Etiopien fik 1.000 eksemplarer af daasanach-NT med til Omo Rate. Marie Ammitzbøll fortæ-

ler, at en gruppe fra Mekane Yesus Kirken (MYK), den katolske kirke, den ortodokse kirke og baptistkirken i Etiopien mødtes efterfølgende for at aftale fælles holdninger til, hvordan de skal fordeles.

"Alle var enige om, at Guds ord er det samme for alle kirkesamfund, og at det nu handler om at få det ud til folket," siger hun.

Der var også enighed om, at NT skal koste lidt – både for at skaffe penge til genoptryk og for at modvirke, at papiret blot bliver brugt til andre ting. Prisen blev aftalt til 20 birr. Set ud fra, at dagløn for en daglejer er 50 birr, er det rimeligt, synes Marie Ammitzbøll.

Kirkerne blev også enige om ikke at sælge til folk, som overhovedet ikke kan læse. I stedet vil de opmuntre til, at de får det lært.

Hvert kirkesamfund skal også finde en, som skal oplæres til at undervise i læsning. MYK har allerede fem lærere, men de andre tre kirkesamfund skal hjem og arbejde med det.

"Daasanach-folket har ikke tradition for at læse og skrive da det er en mundtlig kultur. Måske skal vi ikke udelukkende satse på læseoplæring, men også på at få ordet ud i mundtlig form. Det kan gøres ved optagelser af oplæsning af NT. Nu om dage findes der praktiske it-løsninger på det," siger Marie Ammitzbøll.

De vil fortælle Guds ord videre

Missionær Christian Lund Pedersen underviser på bibelskolen Tabor i Hawassa i Etiopien.

Nogle af eleverne har brug for at få forbedret deres engelskkundskaber for at kunne følge med i undervisningen. Derfor underviser LM's to volontører – Cecilie Malmgaard og Malene Sundgaard Lauridsen – dem i engelsk.

Cecilie Malmgaard har talt med eleverne om, hvem de er, og hvorfor de går på bibelskolen. kl



Wondimu Wobisa fra Leku underviste sin menighed, før han kom på Tabor.

Han har ikke gået på bibelskole tidligere, men Gud gav ham ordene til at forkynde Guds ord. Han går på Tabor for at lære mere om evangeliet, så han kan fortælle sin menighed og andre etiopiere mere om Jesus og evangeliet.



Tesfaye Gelgelu fra Wendo Gennet er uddannet revisor og arbejdede

som sådan et år, inden han kom til Tabor. Han går på Tabor, fordi han ønsker at lære Guds ord bedre at kende, og derefter vil han fortælle det videre til sydetioperne.



Gelebo Guyola fra Gumayde i Sydvestsynoden er uddannet klinisk

sygeplejeske fra Arba Minch Universitet. Han går på Tabor for at lære mere om Guds ord, og når han bliver færdig på missionskolen, vil han tage tilbage til sin menighed for at undervise dem som evangelist.



Yididoya Simeon fra Hawassa er uddannet laborant og havde et godt job

her, inden han fik et kald til mission. Han går på Tabor for lære mere om Gud, og håber – hvis det er Guds vilje – på at blive missionspræst.

PRIS

520.000,-

Det er LM's budgetterede udgifter til bibelskolen i Hawassa i 2015.

STØT NU

Du kan gøre en forskel! Indbetal din gave på konto 2230 - 0726496390

vision;



Henrik P. Jensen; Vores hovedfokus er at være luthersk i LM og de steder, hvor vi har vores forsamlinger eller sender missionærer

Vi skal sætte mission på dagsordenen

LM skal finde den rigtige balance mellem at være luthersk og være i mission, siger landsformanden i sin formandsberetning til Generalforsamlingen

AF BIRGER REUSS SCHMIDT

Henrik P. Jensen, der i foråret overtog formandsposten i LM, har valgt at sætte mission på dagsordenen, når han i weekenden holder sin første formandsberetning til LM's generalforsamling, der i år er udvidet med et rådsmøde.

Her opfordrer han helt konkret til, at LM-bestyrelser på alle niveauer har punkter om mission på dagsordenen. Det gælder også landsstyrelsen, hvor han nu selv sidder for bordenden.

"Hvis vi ikke taler om det, så bliver det heller ikke til noget, og så fastholdes det heller ikke," mener han.

Tør vi bede?

Også afdelingstyrelserne får en konkret opfordring til at sætte mission på dagsordenen.

"Følg op på eksisterende arbejde. Vær sammen med dem, der brænder for mission – det er 'farligt', for det smitter, men udsæt jer for den 'fare'. Overvej, hvor der kan startes nyt arbejde. Vælg, hvilket tema om mission, I vil satse på år for år. Det kan både være nationale og internationale fo-



Mission må fylde mere i LM, men også i vores eget liv – i vores bøn og i de personlige relationer.

kuspunkter. For hver gang, I vælger et dagsordenpunkt, der handler om at være luthersk, skal I vælge mindst et om mission," tilskynder

LM's nye formand.

Samtidig gør han opmærksom på, at det vigtigste er at sætte mission på dagsordenen i det person-

lige bønsliv.

"Tør vi bede: Her er jeg, send mig til min næste, som du har lagt på min vej? Tør vi bede Gud om at vise os,



Er vi blevet mere optaget af at beskytte evangeliet end af at dele det?" spørger Henrik P. Jensen.

hvordan vi kan støtte hans missionsarbejde, og hvordan han vil bruge os? Hvad er der blevet af perspektivet 'indtil Han kommer'? Er vi blevet mere optaget af at beskytte evangeliet end af at dele det?" spørger han.

Står vi på to ben?

Formandsberetningen indeholder også en betydelig selvansøgelse, når det gælder om at holde fokus på mission.

"Min oplevelse af det sidste årti er, at det fylder mere for os at være luthersk end at drive mission. Vi har tabt noget af missionens glød, og nøden for de ufrelste er

blevet kold."

Henrik P. Jensen giver også udtryk for, at de mange markeringer i forhold til for eksempel Willow Creek, Oase, folkekirken og nye strukturer trods de gode motiver har været med til at fjerne fokus.

Dagsordenen har ikke været mission, men har "handlet om rammer, gråzoner og drift".

"Vi har i mange år brugt mere energi til at stå på et ben – at være luthersk – i stedet for at stå på to ben – og også drive mission. Min stærke appel i dag er, at vi lærer at stå på to ben i Luthersk Mission igen – lige meget på hvert ben og bruge begge ben."

Vi er ikke overhyrder

I den forbindelse advarede han også imod, at LM påtager sig rollen som "overhyrde" over alle kirkelige bevægelser, som vi alligevel ikke har nogen indflydelse over.

"Markeringer og præciseringer er nødvendige, men de har ikke den højeste prioritet. Vores hovedfokus er at være luthersk i LM og de steder, hvor vi har vores forsamlinger eller sender vores missionærer."

Citater fra formandsberetningen

Hvor er iværksættertrangen?

Jeg var lykkelig sidste år, da vi ved generalforsamlingen fik taget en beslutning om at holde en pause på minimum fem år med drøftelser om strukturer – det var så forløsende, og jeg glæder mig af hjertet over, at vi i år sætter fokus på "Mission Possible" i Danmark og har kaldt sammen til et rådsmøde om det.

Når jeg tænker tilbage på det LM, jeg er vokset op i, husker jeg en stærk iværksættertrang i LM for at evangelisere i Danmark, som synes næsten helt forstummet. Der var teltmøderækker, evangelisationsteam af unge, GodtNyt-Dytten, kortidsansatte volontører, og alle afdelinger havde pionermissionsudvalg.

Jeg har en fornemmelse af, at dette ikke mere er så højt på dagsordenen. Har jeg ret i det?

Hvis ja, hvorfor præger det ikke længere vores menighedsarbejde i samme grad? Hele denne stærke trang synes næsten kollektivt forsvundet, og vi har undskyldt os lidt med, at metoderne var forældede, og hverdagsmission giver større frugter – ingen tvivl om, at der er store sand-

heder i det, men hvor er nøden for de ufrelste i Danmark blevet af?

Sidst Landsstyrelsen satte fokus på sagen, og en "strategi for national mission" blev udarbejdet, endte det hele bare med, at metoden var forkert, og det hele var grebet forkert an. Hvad er der sket siden? Hvornår vågner vi op? Hvornår hører vi Guds kald og hans befaling?

Ånden fra 80'erne

I begyndelsen af oktober 1987 kom den daværende missionssekretær hjem fra et besøg i Rukwa, Tanzania med et ønske om at udvide antal missionærer i området fra to til fire-fem missionærfamilier. Aftenen umiddelbart før starten af delegeretmødet samme måned samledes Landsstyrelsen og besluttede sig for at gøre det. På delegeretmødet drøftedes, om man skulle vente med at starte i Peru, men på LS-mødet en måned senere besluttede LS sig for også at sende de første missionærer til Peru.

På missionærplakaten ved årsskiftet med 74 missionærer var der allerede to nye enheder til Rukwa og en enhed til Peru til udsendelse i 1988. Sådan, tænker jeg bare – det er missionsatsning og fuld kraft frem.

Vi trænger til at genfinde noget af "ånden" fra 1980'erne, og der kan sikkert laves store analyser og udvikles forskel-

lige teorier om, hvorfor vi er kommet til, hvor vi er. Skal situationen vendes, sker det først og fremmest gennem bøn, hvor vi hver især starter med at bede om, at Gud vil kalde medarbejdere og skabe et større syn for mission.

Vækkelse

Vækkelsen er ikke en over 100-årig gammel dame, vi skal have vakt til live, men vi har brug for en daglig stille vækkelse, og engang imellem må Gud ryste os lidt ekstra, så vi virkelig ser, hvad Jesus har gjort for os.

Mit anliggende er ikke at vække gamle metoder til live, men at vi må bede om, at Gud må finde veje til i vores tid til vækkelsen og fornyet Jesus glæde.

Tilgivet synder

Mission handler ikke om at forandre sig, men om at være det, jeg allerede er: en tilgivet synder, der takker Jesus for alt. At være tilgivet og erfare tilgivelsen, giver lyst til at tilgive og sprede tilgivelsen.

Beretningen kan læses i sin helhed på LM's hjemmeside: www.dlm.dk

kirke;



Karsten Hauge Mortensen; Vi taler ikke meget om karakterer her, men vi taler meget om omsorg, og respekt og om at se hinanden

Gode relationer giver gode karakterer

Ny undersøgelse viser, at Det kristne Gymnasium giver eleverne det største faglige løft

AF BIRGER REUSS SCHMIDT

Det Kristne Gymnasium (KG) i Ringkøbing er ifølge en ny undersøgelse det gymnasium i landet, der er suverænt bedst til at hæve eleverne rent fagligt.

Ifølge undersøgelsen, der er lavet af Dansk Erhverv og Jyllands-Posten, scorer eleverne på KG i gennemsnit karakterer, der er 1,22 skalapoint højere, end man kunne forvente ud fra deres sociale baggrund og karakterer i folkeskolen.

Ikast-Brande Gymnasium, der er på andenpladsen, ligger helt nede på 0,62 skalapoint, og kun hvert sjette af gymnasierne er overhovedet i stand til at hæve eleverne mere, end man kan forvente.

Godt at være små

Karsten Hauge Mortensen, der er rektor på KG, er naturligvis glad for den flotte løfteeffekt, som hans gymnasium scorer i undersøgelsen. Han gør dog opmærksom på, at i en tilsvarende undersøgelse, som undervisningsministeriet har lavet, ligger KG ikke helt så flot, men dog stadig højt på listen.

Og hvad er så forklaringen på det flotte resultat?

"Jeg tror, det skyldes, at vi



Første g'ere på KG i gang med undervisningen.

har meget engagerede lærere, og at vi er så små. Vi er tæt på hinanden, og det bærer også noget fagligt med sig. Relationen betyder rigtig meget," siger han.

En anden meget væsentlig grund til det flotte resultat er ifølge rektoren, at eleverne er rigtig gode til at hjælpe hinanden. Det sker også på tværs af årgangene både i lektieværkstederne

og på kostafdelingen.

Omsorg og respekt

Og så tror han også, at de kristne værdier, som skolen står for, betyder noget.

"Vi taler i virkeligheden ikke meget om karakterer her, men vi taler meget om omsorg og respekt og om at se hinanden. Det er jo værdier, der har rod i et kristent menneskesyn."

Det betyder ikke, at alt går let. Også på KG må der arbejdes og kæmpes med tingene. Og her ligger der en stor udfordring for lærerne.

"De unge i dag kan nogle ting, som er dybt imponerende. Men de er mere til projekter end til det lange, seje træk. Som lærer skal man virkelig anstrenge sig for at fastholde deres opmærksomhed," siger han.

Henrik Stubkjær valgt som ny biskop

Det blev generalsekretæren for Folkekirkens Nødhjælp, Henrik Stubkjær, der vandt bispevalget i Viborg Stift. Han afløser Karsten Nissen og indsættes i sit embede i Viborg Domkirke den 23. november.



I anden valgrunde fik Henrik Stubkjær 912 stemmer og slog dermed valgmenighedspræst Peter Hedegaard, der fik 534 stemmer. Sognepræst Carsten Haugaard Nielsen og domprovst Niels Christian Kobbegaard udgik efter første valgrunde.

Henrik Stubkjær har tidligere været landssekretær i Danmarks Kristelige Gymnasiastbevægelse, sogne- og studenterpræst samt forstander på Diakonhøjskolen i Aarhus.

Han siger, at han i stiftet med mange indremissionske kredse og stærke grundtvigske valgmenigheder vil arbejde for det gode samarbejde de kirkelige grupperinger imellem.

"Kirkens mangfoldighed er en af dens store styrker. Jeg vil gøre mit yderste for, at alle må føle sig hjemme i vores kirke," udtaler den nye biskop.

brs

Massoud bliver valgmenighedspræst



Migrantpræsten Massoud Fourouzandeh kan nu kalde sig valgmenighedspræst. Kirkeministeriet har med virkning fra 15. oktober godkendt migrantmenigheden *Church of Love* som valgmenighed efter indstilling fra biskop Tine Lindhardt i Fyens Stift. Dermed har en længere

konflikt mellem præst og biskop nået sin foreløbige afslutning.

I *Tro & Mission* den 26. september gjorde Massoud Fourouzandeh rede for, hvorfor han opfattede konflikten som en konsekvens af to forskellige syn på, hvad mission er.

"Nu får vi lov til at være pionerer, og forhåbentlig bliver vi ikke den sidste migrantmenighed, der ønsker at være en del af folkekirken," siger Massoud ifølge Ugeavisen Udfordringen efter godkendelsen af menigheden.

brs

Hellig Kors Kloster overvejer visioner

Hellig Kors Kloster på Dejbjerg Hede i Vestjylland skal fortsat danne ramme om retræter, stilhed og bøn for kirkelige organisationer, smågrupper og enkeltpersoner. Især ungdomsgrupper fra efterskolerne håber man vil være blandt stedets brugere.

Det oplyser Elisabeth Wagner Olsen, der er medlem af Fondsbestyrelsen for Hellig Kors Kloster, til Indre Missions Tidende.

Stedets overordnede vision blev bekræftet på et møde i slutningen af september, hvor omkring 30 af klostrets venner drøftede stedets fremtid.

Blandt de aktuelle udfordringer er tiltrængte vedligeholdelsesopgaver og en tilpasning af bygningerne til fremtidige målgruppers krav. Men stedet mangler også ledere.

"Det mest presserende er at finde mennesker, der ser det som en kald at flytte ud på klostret som daglige ledere eller som en del af et lederteam," siger Elisabeth Wagner Olsen.

Fondsbestyrelsen har nedsat et arbejdsudvalg, der skal arbejde videre med udfordringerne.

brs

Løse netværk afløser bestyrelser

Danmarks største seer- og lytterorganisation KLF, Kirke & Medier, besluttede på sit landsmøde den 4. oktober en ny struktur, der erstatter KLF's nuværende distrikter med netværk, der samtidig får en ny geografisk inddeling. Hvert team får til opgave at oprette teams, der hver skal varetage specifikke opgaver.

"Hvert team skal brænde for at løse én specifik opgave, for eksempel medlemshvervning, fundraising eller pressearbejde. I de nye

teams kan medlemmerne engagere sig, så længe det giver mening for den enkelte, og der er ingen, der bindes i faste bestyrelsesposter," fortæller generalsekretær Mikael Arendt Laurson, der er arkitekten bag strukturændringen.

Det er hans håb, at den løsere foreningsstruktur vil engagere flere yngre kræfter og samtidig give medlemmerne lyst til at engagere sig mere i det frivillige arbejde, end det er tilfældet i dag.

"Hvis vi skal overleve som

forening, så skal der ske noget nyt. Det her er en rigtig god og vigtig beslutning for KLF, Kirke & Medier. Vi baner ikke kun vejen for vores eget fremtidige arbejde, men går også foran i måden at tænke frivilligt foreningsarbejde på," siger Mikael Arendt Laurson.

Han har arbejdet på strukturændringen de sidste to år og er ikke bekendt med en lignende struktur andre steder i forenings-Danmark.

brs



Mikael Arendt Laurson håber, at den nye struktur kan få flere og yngre medlemmer til at engagere sig i KLF.

virksund;



Edvard Poulsen; Det er fantastisk at få lov at komme til sådan et sted her. Det giver virkelig mening. Jeg kan være et vidne og tjene andre

Jeg er Guds barn



For tre år siden skete der noget, der førte til en åndelig fornyelse for Edvard Poulsen, der er nyansat leder på Virksund Kursuscenter.

Han havde i halvdelen af året tumlet med en alvorlig anfægtelse i sin kristne tro, oplevede et tomrum og savnede frelsesvished. Og han havde gennem længere tid bedt om svar fra Gud, men havde ikke fortalt andre om sin tilstand.

Og så skete det. Ved en gudstjeneste i missionshuset i Thorshavn, hvor han boede på det tidspunkt. Han står ved siden af sin seksårige søn, der pludselig siger: "Far, du er et Guds barn! Og det er jeg også!"

Edvard Poulsen synker en ekstra gang, inden han fortæller videre:

"Jeg er aldrig blevet den samme igen efter den oplevelse. Det gik op for mig, hvor rig jeg er i Kristus. Og det var en stærk bekræftelse på, at Bibelen ikke bare er en god historie, men at Guds ord er til at stole på. Jesu løfte "søg, så skal I finde", fik et helt konkret og meget personligt udtryk."

"Den erfaring har ændret mit syn på tingene og givet mine relationer et nyt perspektiv. Jeg har fået en ny nød for andre mennesker og stiller mig til rådighed for Gud."

OS

Afklaret rollefordeling

Der har i tidens løb været en del udskiftning på Virksund Kursuscenters lederstilling, og bestyrelsen har forholdt sig til, at flere hidtidige lederpar har oplevet uklarhed vedrørende opgave- og ansvarsfordeling på stedet.

Derfor har bestyrelsen arbejdet på at få fastlagt nogle klarere retningslinjer, så alle ved, hvem der tager sig af hvad.

Jacob Muldbjerg er formand for Virksund Kursuscenters bestyrelse. Han understreger, at det nu er præciseret, hvad der er bestyrelsens ansvar, og hvad der er den nyansatte leder, Edvard Poulsens, ansvar.

Desuden har køkkenledere og pedel fået tildelt noget af det ansvar, der tidligere har ligget på lederne. Dermed tror man på et bedre arbejdsmiljø for alle parter.

Ekstraordinær indsamling

Formanden oplyser i øvrigt, at der nu er indkommet 490.000 kroner som gaver eller tilsagn i forbindelse med en ekstraordinær indsamling til centeret, men der er et stykke vej til målet endnu.

Målet i 2014 er at indsamle 1,3 millioner kroner, der svarer til centerets oparbejdede gæld. Og inden udgangen af 2015 skal man gerne have tilsagn om yderligere 2,1 millioner kroner til presserende vedligeholdelsesopgaver og en tiltrængt renovering af sidste del af den gamle værelsesfløj.

Virksund Kursuscenter, der har eksisteret siden 1975, ejes af LM's afdelinger i Øst- og Vestjylland. Det fungerer primært som base for kristne lejre og en årlig bibelcamping, men udlejes også i hverdage som alment kursussted.

OS

Færøsk networker med visioner for Virksund

Edvard Poulsen trives som ny leder af Virksund Kursuscenter



FOTO: OLE SOLGAARD

Edvard Poulsen er Virksunds ansigt udadtil og står for kundekontakten, og det medfører en del kontorarbejde.

AF OLE SOLGAARD

Det er en smilende og veloplagt mand med færøsk accent, der tager imod i receptionen på Virksund Kursuscenter. Edvard Poulsen er ny leder på centeret, hvor han har været i gang siden juni.

Bred erfaring

Den 47-årige leder er opvokset på Færøerne, men har i forskellige perioder boet i Danmark. Han er gift med Karin, der er nordjyde, og de har fem børn.

Han er læreruddannet og har også arbejdet som sådan. Ellers har han en bred vifte af erhvervs erfaring som ballast. Han har beskæftiget sig med salg og markedsføring i et færgeselskab og har erfaring med projektledelse fra møbelbranchen.

"Jeg har også et nyttigt netværk i ind- og udland til menigheder og virksomheder,

blandt andet via jobmissionsnetværket TENT i Norge. Jeg håber at kunne få gavn af de mange kontakter og for eksempel få flere nordiske organisationer til at benytte sig af mulighederne her," siger Edvard Poulsen.

God og travl opstart

Edvard Poulsen opfatter sin nye rolle som lidt af en sprællemænd eller en blæksprutte. Han er leder for det øvrige personale, der består af to køkkenledere og en pedel. Han er ansigtet udadtil og står for kundekontakten, og det medfører en del kontorarbejde.

De frivilliges indsats på stedet forsøger han også at lede og koordinere, så folks kompetencer bruges bedst muligt, og der ikke drives rovdrift på deres goodwill.

Værelsesklargøring hører med til opgaven, og han går til hånd for de øvrige ansatte efter behov. Men hans funktion er primært at være

leder og koordinator.

Han trives tilsyneladende med de nye opgaver og den klare opgavefordeling, men lægger ikke skjul på, at det har været en meget travl opstartsperiode.

Perlen over alle perler

Edvard Poulsen er opvokset i et kulturkristent folkekirkeligt hjem, og hans kristne tro er kommet gradvist. Et ophold på Det Kristne Gymnasium i Ringkøbing havde stor betydning for ham på mange måder, og han er blevet mere bevidst om, hvor rig han er i Kristus.

Han brænder for, at gæsterne på kursuscenteret befinder sig godt, og at de kommer Gud nær.

"Det er fantastisk at få lov at komme til sådan et sted her. Det giver virkelig mening. Jeg kan være et vidne og tjene andre," fortæller han, mens dagens kursister fra Skive Kommune går ud for at nyde de smukke omgi-

velser ved Hjarbæk Fjord.

"Jeg ønsker, at gæsterne må finde perlen over alle perler på dette perlested," siger han, inden telefonen igen ringer. Der skal laves aftaler om kommende lejre på stedet.

Før sin ansættelse kendte Edvard Poulsen intet til Virksund Kursuscenter, men han er ikke i tvivl om, at stedet har sin store berettigelse, idet det giver mulighed for at møde kirkefremmede mennesker, samtidig med at LM'ere og andre kristne kan mødes og blive opbygget i troen.

I modsætning til tidligere ledere bor Edvard Poulsen og hans familie ikke på matraklen, men i Hjørring, som ligger fem kvarters kørsel væk. Både han selv og bestyrelsesformand Jacob Muldbjerg ser det som en fordel, at lederen kan koble fra ved at bo og leve sit sociale liv et andet sted end på arbejdspladsen.

hoffmann;



Poul Hoffmann; Befrielsesdagen kommer snart, hvor synd, død og Djævel skal ophøre. Så fuldendes Guds rige, som han havde tænkt det fra starten

Bibelglæden er intakt

Forfatteren Poul Hoffmann forbinder bibellæsning med glæde og håb



AF OLE SOLGAARD

Poul Hoffmann er langt fra færdig med Bibelen, selvom den har fyldt en hel del i hans mangeårige arbejde som forfatter af især bibelhistoriske romaner.

Kirsten og Poul Hoffmann læser flere kapitler fra Bibelen højt for hinanden af aftenen i stedet for – som de siger – at glo i fjernsynsskassen. I øjeblikket er de i gang med de begivenhedsrige Samuels- og Kongebøger. Og parret forbavses stadig over nye aspekter i teksten, som de drøfter med hinanden.

Berøring med den evige glæde

Er der noget, der har præget Poul Hoffmanns personlige liv og hans arbejde som forfatter, er det bibelglæde.

"Bibelen har været mit liv og mit arbejde. Og det er et enormt privilegium. Når vi er i berøring med Guds ord, er vi i berøring med den evige glæde. Bibelen er et lys fra den evige glædes bål. Og den glæde kommer over os i særlige øjeblikke, hvor Helligånden – som jo er forfatteren – åbenbarer Ordet for os," forklarer han.

Poul Hoffmann kan godt

"Mit skrantende helbred slår ikke et skår af glæden. Hverken sygdom eller alderdom kan beskære glæden fra Gud," siger Poul Hoffmann, mens han tager et sug af piben.

mærke, at han er blevet 86 år. Han har lige været på hospitalet, og han fejler ifølge eget udsagn "alting", men det rækker ikke ved bibelglæden.

"Nej, mit skrantende helbred slår ikke et skår af glæden. Guds fred overgår al forstand. Hverken sygdom eller alderdom kan beskære glæden fra Gud. Ja, jeg ved ikke, om det lyder lidt for Tarzan-agtigt, men sådan har jeg det," fortæller han, mens han tager et sug af piben.

Bøn åbner for bibelglæden

Han understreger, at bøn er afgørende for at erfare glæden i bibellæsningen:

"Jeg oplever ikke Bibelen som en dunkel bog. Men det er vigtigt, at den læses un-



FOTO: OLE SOLGAARD

der bøn. Djævelen forsøger at lukke Bibelen for folk. Vi må bede om indsigt og bibelglæde. Når vi beder om det, og når vi ved, at vi har med Guds ord at gøre, så kan det evige lys bryde frem af enhver tekst i Bibelen."

Befrielsesdagen kommer snart

Apropos "det evige lys": Håbet om det evige liv har altid

spillet en stor rolle i Kirsten og Poul Hoffmanns liv, men den er ikke blevet mindre nu.

"Udsynet til den nye himmel og den nye jord forstås i vores alder. Og når man lægger mærke til, hvad der sker i Israel og andre steder i verden, så er jeg ikke i tvivl om, at Kristus kommer snart. Hvor længe mon Guds tålmodighed varer endnu?"

spørger Poul Hoffmann, mens han henviser til hårrejsende dagsaktuelle begivenheder i Mellemøsten.

For nogle år siden kom han med en af sine karakteristiske og markante udtalelser: "Jeg er optimist: jeg tror på jordens undergang!" Den formulering uddyber han i dag over for *Tro & Mission* på denne måde:

"Verden er skabt af Gud,

og derfor er den vidunderlig. Men verden er også besat af Djævelen, og derfor er den skrækkelig. Men en dag skal Djævelens besættelse ophøre. Som kristne er vi lige nu med i en slags modstandsbevægelse i den djævelbesatte verden. Befrielsesdagen kommer snart, hvor synd, død og Djævel skal ophøre. Så fuldendes Guds rige, som han havde tænkt det fra starten."

Forstår ikke altid Guds handlemåder

Selvom Bibelen ikke opleves som en lukket bog for Poul Hoffmann, og selvom han har en grundlæggende glæde i livet, forstår han alligevel ikke altid Guds handlemåder:

"Det kan være svært at forstå, hvorfor man skal være så affældig nu, når der er så meget, jeg fortsat har lyst til at gå i gang med. Men jeg har langt sværere ved at forstå, hvorfor nogle familier bliver udsat for tragiske ulykker."

"Det er ikke altid, vi forstår Gud, men vi skal også tro på ham, når vi ikke forstår ham. Vi skal ikke først og fremmest forstå Gud, men tro ham. Og han har givet os sit ord som en klippegrund, vi kan stå på i alle situationer," siger han.

Forfatterparret har de seneste 11 år boet i Højslev, og de er medlemmer af frimenigheden Skive Bykirke.

Det enestående ved Bibelen

- at den er det sandest menneskelige, der er skrevet, og at hver side i den lyser af det guddommelige
- at et barn kan forstå dens budskab, og alverdens lærde kan granske den livet igennem uden at lodde dens dybder
- at den er et virvar af miljøer og tidsaldre, genrer og forfatter-personligheder, og at den er verdenslitteraturens mest helstøbte enhed
- at den er fuld af volds-

- som dramatik og eksotisk mystik og virker tryk og hjemlig som barndoms-minder og kaminild
- at den er blevet til for årtusinder siden og får de mest moderne åndsprodukter til at tage sig ud som støvet museumsgods
- at der er udfoldet de eventyrligste bestræbelser for at undertrykke og udrydde den, og at hvert nyt attentat blot gør den mere elsket og udbredt
- at der er sat spørgsmålstegn ved snart hvert ord i

- den, og at aldrig en tøddel er faldet for spørgelysten
- at du ingenting forstår uden den, ikke sneens renhed og hjortens ynde, ikke længslens og glædens, ikke dig selv og ikke lyset i din elskedes øje
- at den rummer alle sandhedens og skønhedens, visdommens og godhedens, kærlighedens og livets skatte
- at den er vældigere end oceanet og mere fuldkommen end en forglemmigej, ånder dybere end stjerne-

- himlen og dufter lifligere end lyse nætter
- at det at læse den er som at spejle sig i den evige saligheds laguner
- at den er et under
- at den er en åbenbaring fra en anden verden
- at den er Guds ord

*Af Poul Hoffmann i bogen *Vinden blæser hvorhen den vil – erindringsamtaler med Poul Hoffmann, Lohse 2013**



Poul Hoffmann

- Forfatter til 48 bøger, heraf mange bibelhistoriske romaner. Moses-trilogien er måske den mest kendte. Den er oversat til svensk, norsk, tysk, engelsk, spansk og finsk
- Foredragsholder og skribent til diverse tidsskrifter gennem mange år
- Født 1928
- Gift med Kirsten 1950
- Cand.jur. 1952

bibellæsning;



Forfatterne: Vi opdagede, at bøger om bibellæsning er spændende, og vores håb er, at læserne af *Multiværktøj for bibelbrugere* må få samme oplevelse

**BIBEL 20
GLÆDE 14**



FOTO: KNUD W. SKOV

Ti huskeregler til læsning af GT's fortællinger:

1. En fortælling fra GT lærer os som regel ikke en læresætning direkte.
2. En fortælling fra GT illustrerer derimod ofte en læresætning, som er beskrevet et andet sted i Bibelen.
3. En fortælling beskriver, hvad der skete – ikke hvad der skulle eller burde være sket (for eksempel Dom 11, 1 Kong 11 og så videre).
4. I forlængelse af punkt 3: Det, personerne gør, er ikke nødvendigvis et forbillede. Ofte tværtimod. Bliv derfor ikke overrasket over det, der står i Bibelen, for Bibelen siger langt fra god for alt, hvad den beskriver.
5. I forlængelse af punkt 4: Personerne i GT er ikke perfekte. Ingen af dem!
6. Vi får ikke altid at vide, om en beretning ender godt eller skidt. Det forventes, at vi kan bedømme personernes handling. Det kræver lidt træning! Alle detaljer er ikke medtaget, men det, der er nødvendigt for at kende fortællingens pointe, er medtaget.
8. Fortællingerne påstår ikke at give svar på alle teologiske spørgsmål. Så forvent det ikke af dem (hvilket kan være virkelig svært).
9. Fortællingerne har nogle gange en meget klar pointe, andre gange en mere indirekte pointe. De sidste kan være svære at gennemskue, så inden du lægger dig fast på en tolkning, er det en god idé at spørge andre, om de kan se den samme pointe i teksten.
10. Hovedpersonen i fortællingerne er Gud. Gud ønsker at blive herliggjort, så hold øje med, hvad teksten siger om Gud og om hans forhold til mennesker.

Fra bogen "Multiværktøj for bibelbrugere".

Bibelen handler om Kristus

Vi kan åbne vores bibler af mange mærkelige årsager – af religiøs pligt for at fortjene Guds nåde eller i den tro, at Bibelen kan bruges som en moralsk guide til selvhjælp, en håndbog med gode tips til at leve et effektivt religiøst liv.

Den idé er faktisk én af de væsentligste årsager til, at så mange mister modet i deres bibellæsning. De håber at finde nogle letforståelige retningslinjer for, hvordan de skal leve i dag, og i stedet finder de måske en stamtavle eller en liste over forskellige former for ofringer. Og hvordan skal side efter side med historiske redegørelser, beskrivelser af templet og retningslinjer for de jødiske præster kunne få nogen betydning for, hvordan jeg i dag arbejder og hviler og beder?

Det er et spørgsmål om at forstå, at Kristus er emne og mål for alle Skrifterne, at han er Ordet, Herren, Sønnen som åbenbarer sin far, den profeterede frelse, det sande tempel, det endegyldige offer, den store ypperstepræst og kongernes konge. Så kan man læse og i stedet for at spørge: "Hvad betyder dette for mig lige nu?" kan man spørge: "Hvad kan jeg lære om Kristus her?"

*Fra bogen Den smukke Gud af Mike Reeves.
Citeret i bogen "Multiværktøj for bibelbrugere".*

Unge giver redskaber til bibellæsning



FOTO: SXC.HU

Bogens forfattere vil gerne give hjælpemidler, som kan give større udbytte af bibellæsningen.

AF BIRGER REUSS SCHMIDT

"Det lyder måske skørt. Hvorfor skulle man læse en bog om Bibelen i stedet for at læse i Bibelen? Og særligt hvis man synes, det er svært, bøvl eller kedeligt at læse, så skal man tænke sig grundigt om, inden man udvælger sig en bog." Sådan indleder de tre unge forfattere Michael Agerbo Mørch, Peter Vindum og Andreas Wind deres nye,

lille bog *Multiværktøj for bibelbrugere*.

Vi skulle hjælpes
De skriver meget åbenhjertigt, at de aldrig selv tidligere har læst en bog om bibellæsning. Men det blev de så nødt til, da de gik i gang med deres fælles bogprojekt. Og pludselig erfarer de, at alle de mange bøger om bibellæsning var spændende. "Fordi vi skulle bruge dem. Vi skulle hjælpes. Vores håb er, at læserne af *Multiværk-*

tøj for bibelbrugere må få den samme oplevelse".

Formålet med bogen er altså at give læserne nogle enkle hjælpemidler og forhåndskundskaber, som kan føre til større udbytte af bibellæsningen.

Positiv synsvinkel

Forfatterne har valgt at gå til sagen med en positiv synsvinkel. Mennesker vil jo gerne læse i Bibelen, som de skriver.

"Vi ønsker at få gode

vaner og lære Bibelen at kende. Det tror vi på. Så det er med den forudsætning, vi skriver: Vi tror, du gerne vil blive endnu bedre til at læse i Bibelen, og at du måske kunne have gavn og glæde af nogle tips og tricks til at optimere din bibelglæde. Vi håber, du finder det, du søger i denne bog, så du kan blive endnu bedre til at finde guldet i Bogen," skriver de.

Læs anmeldelse side 12.

Sådan læser jeg i Bibelen

Anne Agerbo, der er pensionist, har i mange år ledet et søndagsskolearbejde i Toftlund samt de senere år stået for "ældrehjørnet" i den lokale kristne nærradio.

Anne har levet et liv med Jesus, som har været præget af daglig læsning i Guds ord. I bogen *Multiværktøj for bibelbrugere* er hun en af seks personer, der giver gode råd om bibellæsning.

Hendes råd lyder:
1. Jeg plejer at holde min

morgenandagt med bibellæsning og bøn efter min morgenmad.

2. Jeg bruger teksten og forklaringen fra *Bibelnøglen*, og det har jeg gjort i rigtig mange år. Den fortæller, hvad jeg skal læse i dag, samt giver en kort, personlig vinkel på teksten.

3. Jeg har to modeller, jeg bruger:
a. Når bibelteksten er fra NT, læser jeg teksten først og derefter forkla-

ringen.

b. Er teksten fra GT, læser jeg tit forklaringen først, især når det er tunge og svære tekster. Det gør jeg for lettere at få opmærksomhed på det vigtigste i teksten. Nogle gange må jeg så læse forklaringen endnu en gang for lettere at forstå ordet.

4. Nogle dage hæfter jeg mig særlig ved et enkelt ord og lader det være dagens ord.
5. Om søndagen læser jeg

søndagens tekst. Her læser jeg uden forklaring.

6. Jeg bruger ofte *Salmernes Bog*, når jeg skal holde andagt til et udvalgsmøde eller lignende. At skulle dele noget fra Bibelen er også med til at fastholde mig i at læse. Jeg finder generelt stor trøst i at læse især salmer af David.

7. Jeg læser næsten altid fra Salme 120 og fremad, når jeg er på rejser, ferieture eller lignende. *brs*

møderækker;



Thomas Beck; Der er brug for ansatte forkyndere, der har tid til at grave i teksten og servere sunde og nærende "måltider". Så kan vi andre fritidsforkyndere servere pindemadderne

Gør møderækken til en årlig sabbatsuge

Det kræver tid at genvinde fortroligheden med Gud

AF BIRGER REUSS SCHMIDT

Fra møderækken Exodusmøder i Vestjylland i efteråret 2013.

Det er fint at samles til møde eller gudstjeneste en gang om ugen, men møderækker kan noget mere og andet.

Det mener afdelingssekretær og forkynder på landsplan Dan Hessellund. Han er bekymret over, at mange LM-kredse har dropet den årlige møderække og vil gerne være med til at vende denne udvikling.

Derfor foreslår han helt konkret at genindføre møderækkerne, men samtidig gøre mødeugen til en sabbatsuge. Det betyder, at man aflyser alle andre aktiviteter i kredsen, for eksempel børnearbejdet, i denne uge, så alle får mulighed for at koncentrere sig om møderækken.

"Man kunne jo også gå skridtet videre og give børnene pause fra sportsklubben eller tage sig en feriefri dag, så man kan få tingene til at hænge sammen, selv om der er møde hver aften," siger Dan Hessellund.

Han har selv en enkelt gang oplevet en familie, der simpelthen tog en ferieuge under møderækken.

Vækkelse og fornyelse

Dan Hessellund vil gerne understrege vigtigheden af at samles til møderækker, hvor Guds ord får mulighed for at præge mennesker på

en særlig måde. Som forkynder ved møderækker har han flere gange hørt folk sige, at "jeg fik nu mest ud af de sidste aftener".

"Det viser, at fortroligheden med Gud kræver tid. Sådan er det i venskaber, ægteskaber og også i vores forhold til Gud. Vi har til stadighed brug for at blive fornyet i vores relation til Gud. Erfaringen viser, at Gud kan komme ind på livet af os på en anden måde igennem en møderække. Det har ofte ført til vækkelse og fornyelse. En komprimeret bibellørdag bliver mere til vores erkendelse."

Dan Hessellund vil gerne bruge det gamle ord "vækkelsesmøder", men han er også bevidst om, at ordet skaber dårlige associationer hos nogle. Det er da også baggrunden for, at den firedages møderække, som han er med til at planlægge i Vestjylland til september næste år, hedder *Exodusmøder – til vækkelse og fornyelse*.

"Exodus betyder udgang



FOTO: KARSTEN OLESEN

og hentyder til israeliternes udgang af Ægypten. Deres vandring med Gud mod det lovede land var præget af vantro og oprør, så Gud hele tiden måtte kalde dem tilbage til udgangspunktet, pagten og samfundet med Herren. Det har vi som Guds folk også brug for i dag."

Glade for Jesus

Thomas Beck, der er afdelingsformand for LM i Vestjylland, er enig i behovet for at kunne samles om Guds ord til møderækker.

"Vi har brug for at fordybe

os i Guds ord og høre kaldet til omvendelse og nyt liv. En del af visionen bag de fastansatte forkyndere på landsplan er jo, at vi, der hører på deres forkyndelse, må blive fornyet i troen på Jesus og blive glade for ham," siger han.

Men for Thomas Beck handler møderækkerne ikke kun om vækkelse og fornyelse, men også om undervisning, der fører tilhørerne ind i Guds ord og afdækker vranglære. Og her er der brug for ansatte forkyndere, der har tid til at grave i tek-

sten og servere sunde og nærende "måltider".

"Så kan vi andre fritidsforkyndere servere pindemadderne," siger han.

Netprædikener ikke nok

Thomas Beck mener heller ikke, at undervisningsbehovet alene kan dækkes, ved at folk lytter til prædikener på internettet.

"Der er en særlig velsignelse ved at sidde sammen med Guds folk og sammen erfare dybderne i Guds ord. Vi skal passe på, at vi ikke ender som de rene individu-

alister," siger han.

Det synspunkt er afdelingsformand Martin Jepsen fra LM i Sønderjylland-Fyn helt enig i. Og han tilføjer:

"Når man sidder alene og lytter til prædikener fra nettet, ryger man lettere af. Jeg tror også, at noget af vidnesbyrdets kraft ligger i mødet med prædikanten."

Martin Jepsen mener, at afholdelse af møderækker kort og godt er at drive mission.

"Det kan godt være, at der er nogle, der synes, det er lidt defensivt, men vi har rigtig gode erfaringer for, at det giver mening. Forkyndelsen skaber liv i os, så vi ikke går rundt som zombier."

Glem, hvad det er

Han mener, at møderækkerne er med til både at skabe liv og at udruste Guds folk. Og han opfordrer kredse og frimenigheder ud over landet til at holde møderækker med fornyet frimodighed.

"De dækker et vigtigt behov. Jeg tror desværre, at der er nogle steder, hvor LM'erne har glemt, hvad det vil sige at holde møderække," siger han.

"Når vi er sammen flere aftener i træk, så gør det noget ved os som mennesker. Når vi hører det samme prædikant forkynde over et tema i fire dage, så kommer vi dybere ind i Guds ord. Og det er det, der gør forskellen."

Sammenhæng skaber ro

"Det giver en særlig ro, når man sætter tid af til at høre Guds ord i sammenhæng. Det sætter sig på en anden måde i mit sind."

Det er den erfaring, som praktiserende læge Jeff Sørensen, Odense, har gjort. Derfor satser han på at komme med på den årlige lejr og at deltage i den årlige bibelweekend med LM-kredsen i Odense.

Det er den sammenhængende koncentrationen om Guds ord, som er vigtig for ham. Og den opnår han ikke på samme måde ved en ugentlig samling til møde eller gudstjeneste.

Prisen for livsstil

Møderækker på hverdagsaftener har han det derimod svært med, og det er man også holdt op med at holde

i Odense, fordi det var svært at samle folk.

Lægen finder det egentligt "besynderligt", at vi i dag fravælger en årlig møderække, når der er så mange andre mennesker ud over jorden, som ville gå langt for at deltage i et sådant tilbud, men bare ikke har muligheden.

Men han erkender også, at han ikke selv kommer af sted.

"Det er nok prisen for vores moderne livsstil, hvor vi er ved at brænde vores lys i begge ender og også ofte er hårdt pressede på arbejdsmarkedet."

"Og her ligger der en udfordring til mig og sikkert andre. Skal vi være så stressede, og skal vi have så travlt og tjene så mange penge, eller er det ikke ved at være tid til at gentænke

det hele, og finde ind til roen og hvilen og fællesskabet med Gud og mennesker?" spørger han.

brs

Den sammenhængende koncentration om Guds ord er vigtig for Jeff Sørensen.



anmeldelser;

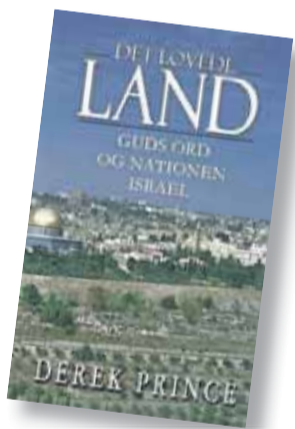
Tjek LM's hjemmesider:
www.dlm.dk
www.lmu.dk
www.lm-kids.dk
www.facebook.com/dlm.dk

Forsøger at se historien i lyset af Bibelen

BOGANMELDELSE
 AF SAMUEL ROSWALL

Derek Prince:
Det lovede Land – Guds ord og nationen Israel
 Derek Prince Ministries Danmark 2013

224 sider – 200,- kroner



Forfatteren har været soldat i den engelske hær – de sidste to år (1944-46) stationeret i det daværende Palæstina. Herefter giftede han sig med en dansk lærerinde, der havde et "børnehjem" med otte piger (seks israelske, en arabisk, en engelsk) i dette uroplagede område. I den periode blev han passioneret bibellæ-

ser og opdagede, at den historiske erkendelse afhænger af, hvilket perspektiv vi har på historien. Bogen er på en spændende måde båret af den opdagelse.

Bogen består af tre dele. Del 1 giver historisk perspektiv på Mellemøsten i almindelighed og Israel i særdeleshed. Den 2 omhandler den konkrete opfyldelse af bibelske profetier ved staten Israels tilblivelse samt tiden før og efter. Del 3 er en kronologisk oversigt over vigtige begivenheder i perioden 1947-2004.

Når forfatteren nævner de forskellige historiske begivenheder, kommenterer han dem i lyset af bibelske forudsigelser hos profeterne, især hos Jeremias. Men også Jesu "endetidstale" i Ny Testamente inddrages. Forfatterens forklaringer og udlægninger af det bibelske materiale kan gøre bibellæsningen mere spændende og givende.

Enkelte gange kunne jeg i bogen have ønsket en bemærkning som "så vidt jeg forstår ..." Endvidere forstår jeg ikke, hvordan det – i forbindelse med lignelsen om fårene og bukkene – skal forstås, at *nationerne* (min fremhævelse) skal kunne kvalificere sig til en plads i Kristi Rige ved at opfylde visse krav stillet af Gud.

Som det nævnes i bogen, er det rigtigt, at Israel som et frelst folk kommer til at virkeliggøre Guds vilje. Men det vil for nogle læsere være fremmed at kunne sammenligne dette med forfatterens oplevelse af en "overnaturlig fylde af Helligånden".

I øvrigt hører det jo til Israels historie i dag, at jøder kommer til tro på Jesus, hvilket ikke nævnes i bogen.

Uanset disse bemærkninger, vil jeg sige: Læs bogen, og lad den øge perspektivet over bibellæsningen og give øget bibelglæde.

Input og tips til at optimere bibelglæden

BOGANMELDELSE
 AF FIE WESTH JENSEN

Michael Agerbo Mørch, Peter Vindum, Andreas Wind:
Multiværktøj for bibelbrugere
 LogosMedia 2014

200 sider – 99,95 kroner
 Som e-bog 74,95 kroner



Det er almindeligt, at bibellæsning nogle gange kan virke både kedelig og besværlig. Det er svært at finde de rigtige vaner og derfor lettere at lade Bibelen blive liggende på hylden.

Men der er hjælp at få mod denne bibel-træthed. *Multiværktøj for bibelbrugere* er en bog, der giver forskellige input og tips til at optimere din bibelglæde.

Bogen er i to dele. Første del: Hvorfor læse i Bibelen? og anden del: Hvordan læse i Bibelen?

I den første del tydelig-

gøres det med korte og enkle pointer, hvorfor det er afgørende at få en forøget indsigt. "Jo bedre du kender Jesus, jo mere fryder han dit hjerte!".

Dernæst ganske kort omkring Bibelens opbygning, forholdet mellem Gamle Testamente og Ny Testamente, bibelsyn og bibelske genrer.

Anden del er mere praktisk. Her demonstreres en

længere række af metoder til, hvordan den personlige bibellæsning kan gribes an. Der gives konkret hjælp til at komme i dybden i enkeltstående bibeltjekter, men også til at komme igennem hele Bibelen.

Hvad metoderne egner sig bedst til, samt hvilke styrker og ulemper de har, bliver tydeligt og systematisk beskrevet.

Efterfølgende giver flere mennesker deres gode råd til bibellæsning. De har forskellige baggrunde og erfaringer, som er med til at opmuntre og belyse, at der ikke er én rigtig måde at læse i Bibelen på.

Bogen indeholder også et kapitel om bibelstudie i fællesskab samt 18 små bibelstudieoplæg. De har alle samme dagsorden: Læs en bibeltæst – refleksion – spørgsmål som udgangspunkt for samtale.

Multiværktøj for bibelbrugere er en meget konkret håndbog, der kommer omkring mange ting på få sider. Den er skrevet i et godt, letflydende sprog og varierer mellem undervisning, spørgsmål og tiltale. Den tydeliggør, at vi møder den levende Gud med en åben bibel.

Multiværktøj for bibelbrugere er en bog for dig, der har brug for et redskab til at gøre noget aktivt ved tilgangen til og udbyttet af din bibellæsning.

Indspark i debatten om kristne rollemodeller

BOGANMELDELSE
 AF SIMON MADSEN

Rob Parsons:
Når troen bliver for trang
 LogosMedia 2014

144 sider – 149,95 kroner

"Jeg beder om, at mine børn ikke kommer til at hade Gud på grund af mig." Citatet kommer fra en ledende person i en menighed og danner samtidig grundlaget for bogens tilblivelse.

Forfatteren, Rob Parsons, kender nogle sikkert fra en tidligere udgivelse fra Lohse Forlag: *Kærligheden finder veje*.

Denne gang handler det om forholdet mellem børn og forældre i miljøet om-

kring hjem og kirke.

Bogen er en hjælp til at undgå nogle af de faldgruber, forældre, der deler tiden mellem hjem og engagement i en menighed, kan have i.

Rob Parsons har gennem flere år talt med mennesker, som i deres unge år forlod kirke og kristendom. Hans erfaring gennem disse samtaler er, at mange "fortabte sønner og døtre" egentlig aldrig har vendt Gud ryggen. Det var noget andet, de forcastede. Det er dette andet, som Rob Parsons berører i bogen.

Bogen er et vigtigt indspark i debatten om, hvad man vægter som kristen rollemodel – i hjem såvel som menighed. For eksempel pointerer Rob Parsons, at barnet vil efterligne den tro,



det ser omkring sig. Dette får betydning for barnets opfattelse af, hvem Gud er. Man må være af en særegen støbning, hvis man efter endt læsning ikke har en form for klump i halsen. Vores børn er det dyrebareste, vi har fået givet af Gud. Hvordan forvalter vi den skat?

Skulle der være et kritik-

punkt, må det være, at jeg nogle gange savner, at de eksempler, der nævnes, er taget fra et dansk kirkemiljø. Det havde lige givet den sidste nærhed og identifikation. Dette kan forfatteren selvfølgelig ikke klandres for. Det er, hvad der følger med engelsksprogede oversættelser.

Bogen kan varmt anbefales. Den bør læses af alle og især af jer, hvis hjerte banker for hjem og for menighed.

Forvent ikke en teologisk udredning af, hvordan det vil lykkes dig at opdrage dit barn ad troens vej. Forvent til gengæld at få del i gode og givende erfaringer fra en mand med fingeren på pulsen, som i mange år har stået som rollemodel i hjem og menighed.

Debat er spalten, hvor læserne kan komme til orde og er dermed alene udtryk for skribentens egen holdning. Redaktionen forbeholder sig ret til at forkorte indlæg, der fylder mere end 2.000 anslag inklusive mellemrum.

» Stå sammen i kærligheden og Kristi sandhed

AF HANS AGERBO HOUMAA
JØRGENSEN
RANDERS

Kære brødre. Jeg har mangt og meget på hjerte, og også ting, som jeg mener, ikke bør diskuteres i en avis, men ansigt til ansigt. To ting vil jeg nævne her.

For det første vil jeg hilse jer med nåde og fred fra Gud vor Fader, som har flyttet os

ud af mørket og over i lyset ved hans søn, Jesus Kristus, der tog Guds dom som stedfortræder, og brød dødens magt ved sin opstandelse, hvormed sejren er fuldt ud kommet os til del.

For det andet vil jeg minde om Paulus' ord: "Jeg formaner jer, brødre, ved vore Herre Jesu Kristi navn, til at enes, så der ikke er splittelser iblandt jer, men så I holder sammen i tanke og

sind" (Se 1 Kor 10-17 for sammenhængen).

For jeg har set her i avisen, at der føres en lærestrid fuldt offentligt, som alle og enhver kan læse. Jeg vil gerne bede jer om, i ydmyghed og af kærlighed, at I, som er uenige, arbejder på at komme til fælles enighed i troen, for Kristus er ikke delt og således, så sandt som vi er ét i Kristus, ser jeg det hverken søm-

meligt eller gavnligt at fortsætte dette tema i et offentligt medium, men vil opfordre til at tale sammen ansigt til ansigt i stedet.

Tag dette som en kærlig opmuntring fra en yngre og uerfaren bror. Jeg tror personligt ikke, vi gavner evangeliet ved at så splid blandt hinanden, men ved at stå sammen, solidt plantet i sandheden og Kristi kærlighed.

» Kristne er brødre og søstre

AF POUL MARKUS BOLDT
DIANALUND

Stor tak til Martin Dørken for dit indlæg omkring Dansk Oase (DO). Især afsnittet, hvor du afdækker DO's prioritering omkring de forskellige nådegaver mere end at stole på Guds ord alene.

Men også tak til de forskellige andre skribenter, som har uddybet dette emne på en meget god og konstruktiv måde. Peter Olsen skriver i T&M nummer 17, at "der utvivlsomt er præster og andre i DO, der forkynder bedre end bevægelsen som helhed!" Og at det også er sådan i Den katolske kirke.

I mit arbejdet i Guds rige har jeg netop oplevet, at brødre og søstre i andre bevægelser stod mig bi og hjalp mig både på det åndelige og praktiske plan:

1) Da jeg boede i Grenå (indtil 1998), var jeg i lang tid redaktør af Kirkeligt Magasin i vores nærradio i byen. Hver søndag aften sendte jeg en time Guds ord til hele Djursland. Jeg var helt alene om dette arbejde både med optagelser rundt omkring og med redigering

med videre. Ingen i min mødekreds/menighed havde tid til at hjælpe.

I min nød henvendte jeg mig til pinsevennerne i byen, som med stor iver og broderkærlighed hjalp mig. *Jeg takker og ærer Gud for disse dejlige mennesker.*

2) I byen havde vi en lille bedekreds. Vores sjælesørger var nu afdøde Michael Harry fra Aalborg. En gudbenådet sjælesørger og underviser fra DO.

3) I Grenå arbejdede jeg i sygeplejen og havde mange nattevagter også på afdelinger, hvor der lå patienter, som ikke havde langt igen.

I nærheden lå Sostrup slot og kloster, hvor de unge nonner allerede klokken tre om natten begyndte dagen med bøn for blandt andet byen og de syge. Når jeg gik min anden runde netop klokken tre, kunne jeg sige til den enkelte patient: "Fat mod, du kære, netop i denne stund bliver der bedt for dig!"

Her var jeg – den evangelisk-lutherske diakon – og de katolske søstre søskenede i Herren. Og vi er det alene i troen på Jesus, som elsker, og som vi ønsker at tjene. (forkortet af red.)

» Evangeliet på spil

AF JESPER AAGAARD
VANLØSE

Jeg vil gerne komme med nogle betragtninger og et par spørgsmål til LM's ledelse, som ligger i forlængelse af Thorkil Ambrosens seneste indlæg. Det skal bemærkes, at når jeg i det følgende omtaler Den katolske Kirke og Dansk Oase (DO), er det som organisationer med en officiel læremæssig position, det vil sige, at jeg ikke mener enkeltpersoner i organisationerne.

Jeg savner at høre, hvordan Jens Ole Christensen (JOC) og LM's ledelse forholder sig til, at DO anerkender Den katolske Kirke som en sand kristen kirke.

Jeg har svært ved at se anerkendelsen af Den katolske Kirke som andet end udtryk for, at DO er i en vildfarelse om, hvad evangeliet er, og hvilken afgørende betydning evangeliet har for den kristne tro.

Denne vurdering bygger jeg blandt andet på DO's dokument om retfærdiggørelse ved tro, DO's dokument med titlen *Derfor arbejder DO økumenisk*, DO's responsum til Jens Bruun Koføeds og

Nicolai Techows vurdering af Raniero Cantalamessas teologi og på Nicolai Techows artikel *Kære Dansk Oase – Hvor står I? – et delvist og foreløbigt responsum ad responsum*.

Giver DO's anerkendelse af Den katolske Kirke som en sand kristen kirke slet ikke LM's ledelse grund til at overveje, om DO står for en sand lære om vejen til frelse?

Jeg har stor forståelse for, at JOC ikke ønsker at have fokus på andres fejl. Men hvis der er berettiget tvivl om, hvorvidt en organisation står for en sand lære om, hvordan et menneske bliver frelst, bør man så ikke advare mod eller i det mindste opfordre til forsigtighed i forhold til organisationen?

Ud fra JOC's debatindlæg kan jeg godt sidde med et indtryk af, at der samlet set ikke er nogen afgørende forskel på det, som LM står for, og det, som DO står for. Begge har jo ret på nogle punkter og tager fejl på andre. Er det virkelig sådan, LM's ledelse ser på forholdet til DO?

I forlængelse heraf vil jeg gerne høre, hvordan LM's ledelse ser på Den katolske Kirke?

leder;

Tiltro til Gud og hans ord

VED FØRSTE ØJEKAST kan man godt sidde med en opfattelse af, at der ikke er sket så store ændringer i mødekulturen i missionshuset hen over den sidste generation.

Synspunktet holder dog ikke. På for eksempel sang- og musikområdet er situationen i dag markant anderledes. Her synes nogle, der er sket alt for meget, mens andre mener, at der tværtimod er sket alt for lidt.

Møde-kulturen har også ændret sig markant, når det gælder at afholde længerevarende møderækker. Det var et kendetegn for LM fra 1960'erne og fremefter, men praktiseres i dag langt mindre. På Sjælland er møderækkerne nærmest helt afgået ved døden.

DET KAN DER være mange årsager til. Der er ingen tvivl om, at familiens aktivitetsniveau i ugens løb er steget voldsomt med ofte to fuldtidsjob og langt flere organiserede fritidsaktiviteter end tidligere til både børn og voksne. Det betyder, at det helt generelt er svært at samle børnefamilier til midtugearrangementer.

Nogle steder forkorter man møderækkerne, mens man andre steder forsøger at erstatte dem med weekendarrangementer. Måske kunne man holde møderækker, som begynder med spisning klokken 17.30 og derefter møde med børnepasning, så børnene kan komme hjem og i seng til den normale tid?

Der er al mulig grund til at fortsætte med at finde en mødestruktur, som passer til vores tid og familiemønstre.

MEN NÅR DET er sagt, så står der stadig et par grundlæggende spørgsmål tilbage:

Vil vi midt i vores stressede hverdag vælge at prioritere at gå til møde flere dage i træk?

Som en mødedeltager formulerer det på side 11 i denne avis, så ligger der her en stor udfordring til os i dag.

For de allerfleste vil det være muligt at indføre en sabbatsuge en gang om året, hvor vi som familier sætter på at slutte op om en møderække, som Dan Hesselund foreslår. Det betyder så, at en del andre ting, måske også kristelige aktiviteter, må fravælges.

Det næste spørgsmål er: *Forventer vi overhovedet, at det rykker noget at samles om Guds ord på den måde?*

Guds ord er sandhed. Det er levende og virkende. Det er nødvendig næring for min tro. Det er Guds kærlighedsbrev til mig. Gud er selv til stede, når vi samles.

Det ved vi, men handler vi på det? Måske er det allervigtigste, vi kan gøre, at bede om, at vi igen må få tiltro til Gud, til hans ord og ordets virkekraft?

Det er bedeemner, som er lige aktuelle for både tilhørere og prædikanter. Og som gør os helt afhængige af, at Gud vil virke med sit ord og gribe ind med sin Ånd, når vi samles med Guds folk.

Og netop denne bøn skaber store forventninger!

Birger Reuss Schmidt
ansv. redaktør

tro &
mission

inspiration | nærvær | holdning

BIBELSPOR
I SPROGET



AF JENS OLE CHRISTENSEN

Programmet TV2 Listen den 1. oktober handlede blandt andet om Farumsagen, hvor den populære og succesfulde borgmester Peter Brixtofte måtte gå af efter en hel del bilagsrod, overforbrug af rødvin, positiv særbehandling af den lokale fodboldklub med videre.

Det blev i udsendelsen kommenteret med ordene: "Det gik op for alle, at Farums nye Messias ikke kunne gå på vandet."

Hvis man ikke forstår ordene kan man eventuelt læse Markus 6,45-52.

Og navnet Messias kræver jo kendskab til en grundtanke i Det gamle Testamente ...

Solglimt for 18-25-årige!



Flyt ind hos os

KOM TIL ÅBENT HUS PÅ SOLGLIMT 5/11 KL. 19.00.

Solglimt bygger nyt med plads til otte unge mellem 18 og 25 år, der selv kan spise og komme rundt. De unge kan flytte ind i deres nye hjem i 2017. Vi bevæger mennesker!



Bofællesskabet Solglimt | Nørrevænget 1, 7480 Vildbjerg
Tlf. 9713 3459 | E-mail: solglimt@herning.dk | solglimt-vildbjerg.dk

Solglimt er en boenhed for voksne med varig nedsat funktionsevne.



TEAMLEDER TIL CAMBODJA

LM søger en teamleder med personaleansvar for missionærer og volontører i Cambodja.

Få mere at vide

Læs mere på dml.dk/stilling-som-missionaer eller henvend dig til vicegeneralsekretær Carsten Skovgaard-Holm, csh@dml.dk eller missionskonsulent Bent Olsen, bo@dml.dk.



SOMA BIBLIA SØGER NY DIREKTØR

Din opgave bliver at lede og udvikle litteraturarbejdet Soma Biblia Tanzania.

Se den fulde stillingsbeskrivelse med personprofil på dml.dk/stilling-som-missionaer.



Frederiksborg Apotek

Slotsgade 26, 3400 Hillerød
Tlf. 48 26 56 00
apoteker Troels Ingemann

www.frederiksborg.netapotek.dk

Apoteket har døgnvagt

LM's Børnehus

VUGGESTUEPÆDAGOG SØGES

Er du vores ny medarbejder?

Til LM's Børnehus i Græsted søges en vuggestuepædagog 32 timer ugentligt, snarest muligt.

Børnehuset er en selvejende integreret daginstitution på et kristent grundlag, opført i 1978 af Luthersk Mission i Græsted med 60 børn i alderen 0-6 år, fordelt på en vuggestue og to børnehavestuer.

Børnehuset ønsker at styrke fællesskabet og fremme et trygt og inspirerende miljø, der er præget af rummelighed og ligeværdighed.

Se mere om stillingen på www.lmbh.dk.

Har du spørgsmål om stillingen, eller ønsker du at komme på besøg, kan du kontakte virksomhedsleder Birgitte Wibe Folkmann på telefon 48 39 25 20 eller mobil 72 49 75 45.

Ansøgningsfrist: 5/11 2014.
Vi afholder samtaler: uge 46.

Ansøgning, CV samt relevante bilag sendes til info@lmbh.dk eller med posten til:

LM's BØRNEHUS
SKOVSMINDEPARKEN 3 • 3230 GRÆSTED

LM's hjemmesider:

dml.dk
lmu.dk
lm-kids.dk
facebook.com/dml.dk



Telefonandagt
74 52 66 44
Ny andagt hver dag



penta byg a/s

HOVED- OG
TOTALENTREPRISER
PENTABYG.DK

Tilmeld dig LM's nyhedsbrev
på www.dml.dk

Barselsvikar søges

Davidskolen, Bornholms Kristne Friskole, søger barselsvikar fra 1. december 2014.

Skemaet indeholder: dansk- og klasselærer i 3. kl. Desuden engelsk, historie, kristendomskundskab og undervisning i bånd på mellemtrinnet. Ansøgere, der kan specialundervisning og dansk som andet sprog, er også interessante. Klasselærerfunktionen løftes i tæt samarbejde med støttepædagog og de andre lærere i klassen.

Ansættelse på ca. 65 % eller efter aftale.

Ansættelse efter overenskomst mellem finansministeriet og LC.

På Davidskolen har vi et overskueligt skolemiljø, gode rammer, fokus på faglighed og på de mere end 200 elever, som forældrene har valgt at sende på en skole præget af det kristne livs- og menneskesyn. Du er en engageret lærer, der, sammen med gode kollegaer og positive forældre, vil være med til at udvikle vores skole. Du er loyal i forhold til skolens kristne grundlag og kan identificere dig med dette. Vi tilbyder nyansatte en mentorordning efter behov og aftale.

Ansøgningsfrist den 28.10.2014.

Yderligere information: Skoleleder Palle Kure på telefon 2344 1373 og på mail: pk@davidskolen.dk.

Se også: www.davidskolen.dk.

Ansøgning sendes til:
Davidskolen
Østergade 13
3720 Åkirkeby
56 97 50 40
kontor@davidskolen.dk



Aasiaat

Sømandshjem & Hotel



Køkkenleder søges til en fast stilling

på sømandshjemmet i Aasiaat.

Vi søger en person som kan forestå ledelsen af sømandshjemmets køkken.

Ansvarsområder:

- Kost- og menuplanlægning
- Indkøb
- Ledelse af køkkenets daglige drift
- Ledelse af køkkenpersonalet

Du har lyst til at udfordre din erfaring med madlavning og køkkenledelse i en anderledes og spændende kultur. Du trives med en travl og uforudsigelig arbejdsdag, som er kendetegnet ved, at det er en "livsstil" at bo og arbejde samme sted. Du viser vejen for dine medarbejdere, og er fokuseret på at få gode resultater og et godt arbejdsmiljø til at gå hånd i hånd.

Du ønsker at praktisere din kristne tro ved at vise omsorg og medmenneskelighed overfor medarbejdere og gæster, og ved at deltage i det kristne fællesskab på sømandshjemmet.

Du refererer til sømandshjemmets bestyrer.

Du får en årlig fri ud- og hjemrejse. Bolig på sømandshjemmet og løn efter aftale. Forhold omkring evt. medfølgende ægtefælle kan aftales. Ansættelsesstart medio december, eller efter aftale.

Yderligere information kan fås hos administrationschef Jens Vindum, tlf. 33 93 25 43 eller mobil 61 33 83 92. Se stillingsbeskrivelse på vores hjemmeside

Ansøgning på mail til jv@somandsmissionen.dk senest den 15/11, 2014
www.soemandshjem.gl—www.somandsmissionen.dk



Dennis Højgaard; Jeg kan mærke, at der går noget tabt, når jeg ikke prioriterer tid til Gud og spiser mig mæt i hans ord

Veksler mellem ideal og virkelighed

Dennis Højgaard: Det er sundt at have brug for Guds nåde i hverdagen

AF OLE SOLGAARD

"Mit liv med Gud er vist ikke noget at skrive om. Det seneste års tid har været meget travl på grund af ankomsten af vores førstefødte og nyt arbejde. Livet med Gud er ikke, som jeg havde håbet," lyder Dennis Højgaards umiddelbare reaktion, da han bliver spurgt om et interview til avisen.

Det viser sig senere, da han indvilger i at få besøg af *Tro & Mission*, at være en rammende beskrivelse af, at 29-årige Dennis Højgaard oplever en vedvarende vekslen mellem ideal og virkelighed i sit liv med Gud.

Savnede radikalitet

Han er opvokset i Sønder Felding og bor nu i Aarhus sammen med sin kone, Anita, og deres lille dreng. Her er de med i Aarhus LM. Inden længe flytter de til Herning på grund af nyt job i



Dennis Højgaard ser en fare i, at idealbilledet af en kristen får ham til at centrere sig om sig selv.

it-branchen.

Som ung opstod der en utilfredshed hos ham over den slappe og dovne kristendom, som han fandt hos sig selv og sine omgivelser. Det skulle være mere

radikalt.

En rejse til Etiopien gav ham stor inspiration til et mere radikalt liv. Etiopierne havde en mere umiddelbar tilgang til Gud og havde konkret tillid til hans

ledelse.

Og det var han meget optaget af i tiden derefter. Alligevel oplevede han senere frustrationer over, at troens betydning ikke viste sig så tydeligt for ham. Hans

trosidealisme har lidt nogle knæk.

Lever i en spænding

Dennis Højgaard lever derfor i en spænding mellem ideal og virkelighed, og han ved ikke helt, om han lever med det på en sund måde.

Det er i hvert fald vigtigt for ham, at han hverken havner i den grøft, hvor man slår sig til ro med en doven kristendom, eller den grøft, hvor man slider sig op i en uendelig stræben efter et mere helhjertet liv som kristen.

"Jeg finder det inspirerende at læse om trosforbiler, der kaster sig ud på Guds løfter og erfarer hans ledelse og nærvær. Men samtidig kan historierne af og til skabe modløshed, når jeg ikke ser så meget af det samme hos sig selv."

"Faren er, at idealbilledet af en kristen kan få mig til at blive så centreret om mig selv og mit eget trosliv. Stræben og jagt efter radikal kri-

stendom leder ikke et godt sted hen, hvis det kun handler om mig og min egen tro og de synlige frugter hos mig."

"I stedet vil jeg kigge på Jesus og det, han har gjort. Jeg er ikke fuldendt, men det er hans frelse. Det sunde er at have brug for Guds nåde i hverdagen, at jeg bliver mindet om, at jeg har brug for syndernes forladelse hele tiden," siger Dennis Højgaard.

Han funderer lidt mere over sin situation og siger:

"Jeg vil gerne stole på, at Jesus sørger for mig, og jeg ønsker virkelig at være afhængig af ham. Men jeg har svært ved at give slip på kontrollen. Og jeg kan også mærke, at der går noget tabt, når jeg ikke prioriterer tid til Gud og spiser mig mæt i hans ord."

Lille Josva er ved at trænge til aftensmad og "kalder" på sin far. Derfor er Dennis Højgaard nødt til at afslutte samtalen for at tage sig af ham.

KG-rector søger dialog

Karsten Hauge Mortensen vil gerne give glæden over evangeliet videre

AF BIRGER REUSS SCHMIDT

"Jeg bærer i mig en fascination over unge mennesker. Over den åbenhed og spørgelyst, de har, og det fællesskab, man kan have med dem."

Sådan siger Karsten Hauge Mortensen, der er rektor på Kristeligt Gymnasium (KG) i Ringkøbing og dermed står i spidsen for det gymnasium, der i en ny undersøgelse markerer sig som suveræne danmarksmestre i at løfte eleverne fagligt.

Det er derfor heller ikke så underligt, at han i hele sit arbejdsliv har beskæftiget sig med unge mennesker.

Efter at være blevet cand. mag. i dansk og religion var han i årene 1985-94 ansat i Luthersk Mission, først som ungdomssekretær og redaktør for bladet *Ung og Kristen* og siden som landsung-

I samtalerne med eleverne om troen og livet finder Karsten Hauge Mortensen den røde tråd tilbage til tiden som ungdomssekretær i LM.

domssekretær.

Derefter blev han lærer og kollegieleder på KG, inden han i 2004 satte sig i rektorstolen. Det er et job, han trives i, men han kan godt savne den nære kontakt med eleverne. Derfor har han også i indværende skoleår sikret sig et enkelt undervisningshold i religion.

"Det er et slid, men også vidunderligt. Man får jo abstinenser, når man udelukkende sidder inde på sit kontor og administrerer," som han siger.

Plads til afklaring

Dialog er et nøgleord for rektorens relation til eleverne.



"De unge skal have plads til vækst og afklaring. Når vi er spørgende over for deres holdninger, så skal vi kunne gå i dialog med dem. Min oplevelse er, at det er de meget mere interesserede i, end vi tror," siger han.

Og det er netop i samtalerne om troen og livet, at han finder den røde tråd

tilbage til tiden som ungdomssekretær i LM.

"Den evangelieglæde, som jeg oplevede dengang, vil jeg frygtelig gerne bære videre," siger han.

Karsten Hauge Mortensen er gift med Asta, der er folkeskolelærer. De har fire voksne børn og to børnebørn.

mit bibelvers;



AF ROAR STEFFENSEN
BØRKOP

"Jeg fører de blinde ad veje, de ikke kender, jeg leder dem ad stier, de ikke kender. Jeg gør mørket foran til lys, det bakkede land til slette. Det vil jeg gøre, jeg opgiver det ikke" (Es 42,16).

Det er et vers, der betyder meget for mig, fordi Gud engang brugte det meget konkret til at føre os hjem!

Da vi som familie var udsendt som missionærer i Peru, blev vi fanget i missionens sommerhus ved Stillehavskysten i en længerevarende totalstrejke, der gjorde det umuligt at komme hjem. Vi havde små børn med, og baby mad, bleer og så videre slap efterhånden op. Der var ikke noget af få i den nærliggende by. Og vejen op til Arequipa var godt og grundigt spærret. Men efter nogle dages venten fortalte de os på den lokale politistation, at en betjent i ly af natten var kommet ned til kystbyen ad en gammel grusvej gennem ørkenen, som vi ikke kendte til. Den kunne vi måske prøve, mente de. Vi var lidt usikre på det. Ville det gå? Kunne bilen klare en tur off-road? Ville vi fare vild?

Så var det, vi "tilfældigvis" læste Es 42,16. Det tog vi som en hilsen fra Herren. Vi skyndte os af sted – og kom godt hjem!

bagvendt;

Bagvendt bliver skrevet på skift af efterskoleforstander Rasmus B. Houler, missionær Anne-Lene Olofson og medicinstuderende Amalie Bach Dybdal

Jeg vil arve!

AF RASMUS B. HOULER
SÆDDING



En dreng sagde til sin far: "Far, når jeg bliver stor, vil jeg være millio-

nær!"

Faderen så overrasket ud og sagde: "Så skal du sandelig arbejde rigtig hårdt og rigtig meget!"

Drengen svarede: "Nej, far, det skal du! Jeg vil ikke arbejde, jeg vil arve!"

Vi har lige haft "Generationsdag" på efterskolen. Det er en dag, hvor elevernes forældre og bedsteforældre er inviteret på besøg, så de kan være sammen med deres barn/bar-

nebarn og få et indtryk af efterskolelivet. Under den afsluttende samling bad jeg de bedsteforældre, som for 40 år siden havde været med til at bygge skolen, om at rejse sig op. Jeg fik helt gåsehud, da en god håndfuld af de ældre rejste sig.

Tænk sig, at lægge et stort frivilligt arbejde i et projekt – og så 40 år efter se, at arbejdet har båret frugt og kommer ens egne børnebørn til gode. Tænk sig, at opdage, at den

skole, man er elev på, er et resultat af en indsats, som ens bedsteforældre gjorde for 40 år siden. Og endnu større: Tænk sig, at have den fælles glæde, at troen på Jesus er gået i arv fra generation til generation!

Oftest er det med meget blandede følelser, at man modtager en arv. Glæden over at arve en million opvejer sjældent sorgen over at have mistet en far. Men troen på Jesus handler også om at arve, og

glæden over at arve troens rigdomme opvejer fuldt og helt sorgen over at miste sin egen fattigdom.

En dreng sagde til sin far: "Far, når jeg dør, så skal jeg i himlen!"

Faderen så overrasket ud og sagde: "Så skal du sandelig arbejde rigtig hårdt på at blive from og kærlig og god!"

Drengen svarede: "Nej, far, for det har Jesus gjort. Jeg skal ikke arbejde, jeg skal arve!"

Tro & Mission, Industrivænget 40, 3400 Hillerød

POST
DANMARK
ID-nr. 42591
Maskinel Magasinpost
Udbringes senest
lørdag d. 25. oktober 2014


lm
 LUTHERSK MISSION
tro & mission
 inspiration | nærvær | holdning
19 | 24. oktober 2014
 Argang 114

LM's landsformand opfordrer i beretning til at sætte mission på dagsordenen. Både LM-bestyrelser på alle niveauer og ikke mindst i det personlige bønsliv



Fagligt løft:
 Dansk Erhverv og Jyllands-Posten har lavet en undersøgelse om, hvilke gymnasier, der er bedst til at hæve eleverne rent fagligt. Her er Det kristne Gymnasium i Ringkøbing suverænt bedst



Edvard Poulsen er ny leder af Virksund Kur-suscenter. Han brænder for, at gæsterne befinder sig godt



Glæden ved at læse i Bibelen er ikke blevet mindre med årene for 86-årige Poul Hoffmann



Dennis Højgaard vil gerne stole på, at Jesus sørger for ham, men han har svært ved at give slipp på kontrollen

8

9

15